

בצורת / סבינה מסג

אני יושבת במקומך, ממשיכה אותך.
הדקל מרשרש
עדיין שפל-צמרת-סתור-שער כמו בשירך

אך גן גדול נטעו פה לזכרך,
דקלים רמים כעמודי היכלות הורדוס
המוטבעים בים המתייבש
(אל יגלה אותם הים – יודעים שיש!
יודעים את הפאר ואת השיש,
יודעים את הספינות המקוברות!)

מעל קברך רינת הממטרות..
מנטרת-שלוה של הרואים מנגד.
אבל אני עוד כאן ואין לי שקט.
טרטור המשאבה אוכל לי את הים

ושוב 'לילך הערב' על ההר.
הביטי בו, הלא אינך מתה,
רק החיים טמנו אותך ליום יבוא
כמו כלב ששבע

עכשיו הוא בא.
עכשיו מותר.
התפללי אתי
על המטר.

עלון מס' 1506 – 5/1/18

בצורת / סבינה מסג

אני יושבת במקומך, ממשיכה אותך.
הדקל מרשרש
עדיין שפל-צמרת-סתור-שער כמו בשירך

אך גן גדול נטעו פה לזכרך,
דקלים רמים כעמודי היכלות הורדוס
המוטבעים בים המתייבש
(אל יגלה אותם הים – יודעים שיש!
יודעים את הפאר ואת השיש,
יודעים את הספינות המקוברות!)

מעל קברך רינת הממטרות..
מנטרת-שלוה של הרואים מנגד.
אבל אני עוד כאן ואין לי שקט.
טרטור המשאבה אוכל לי את הים

ושוב 'לילך הערב' על ההר.
הביטי בו, הלא אינך מתה,
רק החיים טמנו אותך ליום יבוא
כמו כלב ששבע

עכשיו הוא בא.
עכשיו מותר.
התפללי אתי
על המטר.

עלון מס' 1506 – 5/1/18

פתיח

בדרך כלל אסיפות קיבוץ שעוסקות בחברת 'לוג' (תחזית סיכום השנה החולפת ותוכנית לשנה הקרובה) מאופיינות בשקט אקדמאי. הציבור מקשיב לדוברים, מפנים את הנתונים המוצגים, שואל מספר שאלות, ומתפזר לבתיו בקול ענות חלושה.

הפעם הדברים היו מעט שונים. יו"ר הקיבוץ, יו"ר 'לוג', ומנכ"ל החברה, הציגו את הנתונים תוך שהם מצביעים על מגמה חיובית המסתמנת לקראת השנה הקרובה, למרות משבר 'טבעי'. מצד חלק מהחברים עלו מספר שאלות נוקבות, תוך הסתמכות על נתונים מתוך 'רצפת היצור'. הגדיל לעשות חבר הידוע בעמדותיו הנחרצות, אשר קרא קבל עם ועדה, לחברי ההנהלה לקחת אחריות אישית לתוצאות, הלא מספקות לטעמו, ואפילו לשקול התפטרות. יו"ר הקיבוץ צינן את התלהבות של הדוברים והסביר שהמגמה לשנים הקרובות היא חיובית, וכי רווחיה של 'לוג' עתידיים לגדול משמעותית בשנים הקרובות לאור מהלכים שעשתה ועושה החברה. באופן אישי יצאתי מהאסיפה בהרגשה די טובה, אלף, משום שאנשי 'לוג' האזינו ברוב קשב לדברי הביקורת שהושמעו, ומן הסתם יפנימו אותם. דבר שני, משום שבאו לאסיפה מספר גדול יחסית של חברים, וגם חברות, דבר שמעיד על אכפתיות ותחושת אחריות.

'סופה עזה בדרך' מבשרים חזאי השרות המטאורולוגי תוך שמזהירים אותנו מפני רוחות עזות (עד 70 קמ"ש) גשמים סוחפים (50 מ"מ לפחות באזורנו על פי המודלים) רק חסר שיכריזו עלינו כאזור מוכה אסון, בטרם זה התרגש, ואז יגידו הרבנים ושלוחיהם שכנראה הגזמנו בתפילות לעצירת הבצורת...

כמה עצים יפלו בסופה? האם בתי הרשת של הבנות יחזיקו מעמד או חלילה יקרסו? האם נהריים תוצף בשטפון וכל התחזיות על שנת בצורת ודאית ירדו להן לטימיון? בעוד שלושה ימים נהיה כולנו חכמים יותר ועשירים יותר (במים). השאלה היותר מטרידה היא כיצד יתמודדו עם התנאים רבבות הרצים (כולל רצי איכות שהוזמנו מחו"ל) שנרשמו למרתון טבריה הבינלאומי, אשר מארגניו הכריזו מעל כל במה שהוא הרביעי הכי איכותי בעולם. האם ישרדו את הסופה, או שמא ייכנעו לה? כרץ מרתון לשעבר, לא הייתי רוצה להיות במקומם...

בתקווה שמאגרי המים יתמלאו וכולנו נשיש.

אבנרון

ממזכיר הקיבוץ

ימי חג וימי חול

עלון בתשלום

זהו עלון הקיבוץ האחרון שהעותק המודפס שלו מחולק בחינם. מהפעם הבאה העלון יימכר בכל-בו במחיר - 5 ₪ לעלון. אלו הם חיינו ב - 2018. כסף קטן אומרים לי. ואני אומר מדובר בעקרון, מה שעולה כסף צריך לשלם עליו. כבר למדנו מההפרטות הקודמות, מה שלא עולה כסף אין לא ערך והוא מתבזבז. זקני הקיבוץ, וודאי זוכרים את הפרטת קופסת הגפרורים שחולקה חינם לכל דורש, קשה היה לקבל את זה אבל גם אז דובר בעיקרון. גם הפרטת המים החמים והחשמל לא עברו בקלות, אמרו אז: "כל הכף של הקיבוץ זה לפתוח מים חמים בלי חשבון", וגם "אני לא באתי לקיבוץ כדי לשלם על חשמל". היום מובן מאליו שמשלמים, יותר מזה, מסתבר שזה, אפילו חיובי כי היום ברור שמה שמקבלים חינם, אין לו ערך והוא מתבזבז, היום אנחנו יודעים שנחסכו אלפי שקלים לאחר ששמנו תג מחיר לכל דבר. מזה אני לומד שגם לקניית העלון נתרגל.

בנר חמישי של חנוכה, בתחילת הערב, נפגשנו כולנו, קהילת אשדות יעקב איחוד, בחדר האוכל, לפעילות קהילתית משפחתית. הכנת חנוכיות מחומרי טבע, סדנת גיאלינג, מופע גיאלינג, הדלקת נרות משותפת וכמובן... סופגניות וספינג' של "חגיתוש" היה נעים וטעים.

"טיול +50"

הוא השם של קבוצת ווטסאפ תוססת שבה רשומים כל שוחרי טיולי השבת. הקבוצה מעורבת לחברי אשדות מאוחד ואשדות איחוד (אני אוהב אירועים משותפים). בשבת של חנוכה התקיים טיול רב משתתפים לחיפה, עיר שלושת הדתות והסביבה בהדרכתה של חדוה הדר חסרת המנוחה ורבת הידע. קיבלנו דיווח על הנאה רבה של המשתתפים.

ולסיום החג, ארחנו יריד רב דוכנים שהפך את חדר האוכל והרחבה שלו למרכז קניות ומזון - חגיגה לשוחרי הקניות.

סוף בעמוד הבא

כדי שנדע כמה עלונים להדפיס - מי שיהיה מעוניין לקנות את העלו מתבקש לפנות לאתי רון במזכירות

תרבות

תרבות היא לא מתחום אחריותו של מזכיר הקיבוץ. התרבות היא בתחום אחריותו של מנהל הקהילה - גלעד גורן והיא מופקת על ידי רכזת התרבות האנרגטית - אתי דוד.

יחד עם זה הרגשתי צורך להתייחס לאירועי התרבות של הישוב שלנו

חנוכה היה שוקק אירועים

נר ראשון של חנוכה נפתח במרוץ הלפיד וטקס אש. משותף לאשדות איחוד ואשדות מאוחד (אני אוהב אירועים משותפים). עבודה רבה הושקעה בתכנון וביצוע. ורבים הגיעו. חברים התלוננו על בעיה של תאורה בדרך למקום (דווקא בחג האור) לדעתי יש לראות את זה כטעות תכנונית וכידוע מי שלא עושה לא טועה.

ממזכיר הקיבוץ – סוף

משב רוח מרענן בחיי הישוב, רבים (מעל 100) מגיעים בערבי שבת האחרונים להשתתף באירוע הנעים והטעים של שבת, נהנים מהיחד, מהשחרור מההכנות לארוחת השבת, מהמרחב של הילדים לשחק (בחלק השני של חדר האוכל), מהדלקת הנרות והקידוש (כל פעם חבר אחר). כדי שהפרוייקט יחזיק את עצמו צריך כ- 150 אוכלים באופן קבוע. אני מאד מקווה שיחזיק מעמד.

עוד הכנסה לחדר האוכל שיזם ישי והיא אירוע בפני עצמו הוא **חוג הריקודים** הפתוח, המתקיים כל שבוע ביום חמישי ומידי פעם גם ביום שבת.

בכל-בו הציב ישי מכונת קפה לטובת המבקרים השוהים במקום בימים נעימים של אחרי הצהריים. לקידום המכירות, כל מי שקונה ביותר מ-100 ₪ מקבל כוס אספרסו במתנה. עוד קידום מכירות היה לקראת ערב ראש השנה האזרחי אז התקיימה בכל-בו תחרות נושאי פרסים בין מי שביצע קנייה של מעל 150 ₪. רבים השתתפו והיו זוכים בפרסים שווים – התפרסם בפייסבוק של אשדות.

במאמץ שיווקי, בניגוד לתחזיות זכה הכל-בו להיות ספק מצרכי המזון של מערכות החינוך שלנו שרצו לעבור לספק חיזוני, זול יותר. במהלך המו"מ הקשות שניהלו אנשי החינוך, הם זכו מהכל-בו בהנחה על הירקות שהם קונים וזכו בכך שיותר המטפלות לא צריכות להגיע ולקנות את המצרכים (בעיקר לארוחת הבוקר), הם עושות הזמנה במייל ומקבלות את ההזמנה הישר לפתח בית הילדים במשלוח יומי. לשם כך רכשנו כלי תחבורה קטן ובקרוב, על פי ישי, יתבצעו משלוחים גם לבתי התושבים.

וכבר למדנו שיווק זו מילת המפתח לשרידות כלכלית ואם יש לזה גם תרומה חברתית – אשרינו. תודה לישי – יישר כח.

שבת שלום וסוף שבוע רגוע וגשם

יונתן אלטר – מזכיר הקיבוץ

China Village

הסינים באים! נענינו לפניית חברת "סינו-הידרו" להלין בקיבוץ 40-50 סינים העובדים בבניית המתקן ליצור חשמל בשיטת אגירה שאובה בכוכב הירדן. המשא ומתן עד חתימת החוזה היה ממושך ורב שינויים. יודעי דבר אמרו לנו, עם הסינים, עד שאין חוזה, אל תשקיעו דבר אז חיכינו ולא השקענו, ולא קידמנו. לבסוף, הם חתמו על החוזה ואז... הם אמרו לנו שהם רוצים להגיע **מייד** ונתנו לנו שבועיים להכנות.

הלחץ הזה, דרש **מאלי פאר** – "רכז השכרת הדירות" ויזם הפרוייקט להילחץ וללחוץ אחרים כמו את גיל אלטר – רכז "גרעין צבר" וחיללי הפרוייקט שנאלצנו להוציא מהחדרים במהירות ולהעביר אותם לחדרים אחרים ב"סלע" - דבר שהיה לנו מאד לא נעים לבצע. מיכה סוסן ומשה עדווי שתיקנו וצבעו, שרברבים שסידרו מערכות מים כושלות משנים, חשמלאים, מרכיבי דודי שמש לחיזוק נושא המים החמים, אנשי הנוי ששיפרו את מראה הסביבה. מנקות ששטפו וניקו. כמו כן נדרש מאלי להשיג במהירות 20 מיטות ומזרונים שחסרו (תודה למיכה שעזר), 20 מקררים ועוד. אלי השקיע בפרוייקט שעות רבות מעבר לשעות עבודתו וגם הרבה יצירתיות במציאת פתרונות שונים לבעיות המורכבות והיום, יום שישי 5.1.2018 **הסינים** מגיעים ומתחילים לתפוס חדרים.

בנוסף על 20 חדרי העובדים התבקשנו להכין 3 חדרים למנהלים בכירים ולהם הכין אלי, שלושה חדרים במתחם "סלע". מהיום – אין אף חדר פנוי באשדות יעקב איחוד – **תודה** לאלי על המאמץ המיוחד, אני מקווה שעכשיו אפשר יהיה להוריד את הרגל מהגז ולהירגע.

נעים לומר זאת

נעים לי לספר על **ישי יחיאלי**, חסר המנוחה ורב היוזמות, שלא מפסיק לחתור לשיפור המצב הכלכלי של חדר האוכל והכל-בו אותם הוא מנהל ויחד עם זה גם דואג למצב החברתי של הישוב. בחדר האוכל יזם ישי את חזרתה של **ארוחת ערב** שבת שהיא

ממנהל הקהילה

הנושא המרכזי באסיפה היה אישור תקציב האגודה הקהילתית לשנת 2018: הצעת התקציב כפי שנדונה ואושרה בועד ההנהלה לרבות פירוט סעיף התרבות הוצגו למשתתפים.

לאחר דיון וקבלת שתי הסתייגויות אושר התקציב ברוב קולות וללא מתנגדים. הוחלט שלא לשנות את התשלום החודשי אותו משלמים חברי האגודה והתושבים והוא ימשיך ויעמוד גם השנה על 100 ₪ לחודש לחבר ולתושב.

לתקציב האגודה הצטרף השנה סעיף צנוע של השתתפות האגודה בהוצאות הקשר עם חיילי היישוב שמספרם גדל משנה לשנה. התקציב יאפשר לכלל החיילים לקבל מתנה קטנה לפני החגים (פעמיים בשנה) וליהנות מטיולים וממפגשים חברתיים.

הפעילות תעשה באחריותה ובניצוחה של אודי כהן שאחראית על התחום מטעם הקיבוץ.

אני קורא לכל ההורים לחיילים ולנערים בשנת שירות לפנות לאודי ולודא כי בניהם ובנותיהם נמצאים ברשימות שלה.

כמו כן, נוסף במסגרת התרבות תקציב של 5,000 ₪ לפעולות קהילתיות ולמוערבות בחברה הישראלית. בכונתנו ליזום פעילות קהילתית שמטרתה תרומה ומעורבות מחוץ לישוב. נשמח אם יש רעיונות לפעילות זו.

אני מקווה כי בעדכון הבא אוכל לספר יותר על התקדמות בנושא הבריכה, שיפוץ מגרש הכדורסל ויוזמות נוספות הנמצאות בשלבי תכנון וקידום.

חורף נעים, חם בבית ורטוב בחוץ.

גלעד גורן - מנהל האגודה הקהילתית "נוף אשדות"

חברים יקרים תושבי אשדות יעקב איחוד, השבוע הסתיימה שנת 2017 והתחילה לה כמעט בלי שנרגיש שנת 2018. היה מי שלא ויתר וחגג ומי שציין את המאורע בחלומות מתחת לפוך.

בכל מקרה, אני מבקש לאחל לכל חברי האגודה הקהילתית "נוף אשדות" ולתושבי אשדות יעקב איחוד שנה אזרחית טובה ומוצלחת.

מי יתן ובשנה הקרובה ימשיך וישמר השקט הבטחוני היחסי בו אנחנו חיים, למרות הרוחות הרעות הנושבות מצפון.

שבשנת 2018 תסתלק מאיתנו הבצורת סוף סוף ולא תחזור וגשמי הברכה ימלאו את הכינרת.

ולקהילה שלנו נאחל המשך שיתוף פעולה ועשיה משותפים תוך הקשבה, כבוד הדדי ואחריות משותפת.

ולכל אחד בביתו אאחל, שנה של בריאות, רווחה כלכלית ומימוש עצמי.

אסיפת חברים – "נוף אשדות":

ביום שלישי 26/12/17 התקיימה אסיפת חברי "נוף אשדות".

באסיפה תכננו לדון בשינויים בתקנון האגודה אך מסיבות פרוצדורליות הנובעות מתקנון האגודה (הקובע מספר מינימום למשתתפים באסיפה בה נדון שינוי בתקנון) נדחה הסעיף לאסיפה נדחית שתתקיים ביום ג' 9/1/2018, בכל מספר משתתפים.

לאחר הדיון, תועבר ההצעה לאישור בקלפי כללית, ועפ"י התקנון נדרש לאשרה ברוב של 75% מבין המשתתפים בהצבעה ולאחר מכן גם אישור "הקיבוץ".

משתתפי האסיפה אישרו את רשימת החברים שהציגו את מועמדותם לבחירה לועד הנהלת "נוף אשדות". אני מבקש לציין בחיוב כי בהמשך לאסיפה פנו עוד מספר חברים להצטרף לרשימה ולאור זאת הוחלט לאפשר לחברים הרוצים זאת להצטרף ולהציג את מועמדותם עד ליום ה' 4/1/2018. הרשימה הסופית תוצג באסיפה ב- 9.1.18 ותועבר לבחירה בקלפי כללית.

משאבי אנוש

<ul style="list-style-type: none"> ● קליטות וגיוסים - תמיכה בראיונות וקבלת החלטות, ניהול תהליכי קליטת העובדים. ● עזרה ותמיכה למנהלת העסקים בהקמת פורום מנהלים אשדות בעמק. ● נוהל קליטת עובד באשדות בעמק- הוטמע נוהל להתנהלות תקינה בקליטת עובדים. ● שאלון פיתוח מנהלים באשדות בעמק, הבנת צרכי הפיתוח וההדרכה של העובדים והמנהלים. ● יום גיבוש לענפי הקהילה - בסימן ערך ההתנדבות והתרומה לקהילה, חשיבה יצירתית ומחוץ לקופסא- היה יום חשוב עם אווירה טובה, פותח ומגבש. ● אירוע פרידה ממנהל הקהילה - דורון ומנהל עסקי קהילה- שאול - אירוע אחר ויצירתי. דרך צילום הבאנו את שרצינו לסיום עבודתם. ● בחינוך - ● ניהול העברת העובדים מתאגיד הקיבוץ לתאגיד החינוך. ● מפגשים בנושא תפקיד ואחריות המובילה מטרה - העצמת מובילות הפעוטונים והגנים, הגדרת צפיות, הרחבת התפקיד הניהולי של המובילות, גיבוש הצוות. <p style="text-align: center;">ומה ל- 2018 אתם שואלים?</p> <ul style="list-style-type: none"> ● הכשרה ופיתוח אישי של העובדים, עתודה ניהולית, ואו מקצועית, הבנת צרכי המנהלים והעובדים ● חיזוק המנהלים בנושא של התמודדות עם עובדים- קונפליקטים, שימור, תקשורת. <p style="text-align: center;">סוף בעמוד הבא</p>	<p>גשמי ברכה פוקדים את מדינתנו בימים אלה, וריח של חורף סוף סוף מגיע גם אלינו. מעבר לאווירה הרומנטית ותחושת ההתחדשות, זה נותן לנו איזו תחושת רווחה שהחקלאות שלנו תפרח ותניב את פירותינו. וכל שנתר להמשיך וליחל לעוד ימים שכאלה.</p> <p>החורף והגשם הראשון מביאים איתם את השנה החדשה, שנת 2018, סביבה הרבה דיונים על תקציבים, תכניות עבודה של הענפים השונים, אתגרים.</p> <p>תכנית מש"א טרם הגיעה למועצת קהילה, אבל אני רוצה לספר לכם מעט כאן, מה היה לי בשנת 2017, ומה אני מתכננת ל- 2018 בתחום פיתוח המשאב האנושי.</p> <p style="text-align: right;">אז 2017, סיכום :</p> <ul style="list-style-type: none"> ● חזרה מחופשת לידה והמשך עשייה..... ● פיתוח מנהלים אשדות בעמק - סדנת פיתוח מנהלים בה כל מנהל בחר את התחום שבו הוא רוצה להתפתח. לאחר 4 מפגשים קבוצתיים התפצלנו למפגשים אישיים עם מנחת הסדנא- אראלה, וכל מנהל המשיך בהתפתחות אישית. ● ניהול תהליך בחירת מזכיר קיבוץ, מכרז פנימי וחיצוני, הקמת צוות איתור, ראיונות, ממליצים, המלצות שני מועמדים לקלפי. ● סיום עבודת שמוליק מידלר כמנהל ענף המטעים, בדיקת התאמה של אורן ראובני, שליחה למבחנים, ראיונות: מש"א, מנהלת עסקים, יו"ר, מינוי, קליטה, וליווי. ● הטמעת צו הרחבה בחקלאות שכירים וחברים ● ליווי תהליכי משוב, הנעת התהליך וליווי המנהלים ● ליווי תהליכי פרישה של חברי קיבוץ עובדי פנים.
--	--

משאבי אנוש – סוף

עדכוני דור צעיר

משה אלי חי – מתגייס לצה"ל

**זאית בק ומצדיצית, שמור על עצמך,
שהיה בהצלחה...**

ספיר מידלר – משתחררת מצה"ל

יובל וולטינסקי – משתחררת מצה"ל

**שהיה בשעה טובה והצלחה בדרכים
החדשה.... כראש נשארית לאור אצלנו
באשדות.**

יהב רון

דקל איתן

**נוסעים לטיול בצולמס הדולף.... שמרו
על עצמכם תהנו ותבאו, מחכים לכם
כאן בבית.**

דור צעיר

ובית אשדות יעקב איחוד

אשדות יעקב איחוד

- חיזוק נושא המשוב והעברתו - תמיכה פרטנית במנהלים.
- המשך חיזוק תחושת השייכות של עובדי הקהילה
- שימור וגיבוש "גאוות יחידה" במערכת החינוך.
- הטמעה של נוהל פרישה, פגישות עם חברי קיבוץ, קורס פרישה, המשך עבודה וכיו...
- קורס פיתוח שירות ועבודת צוות בנהרא.

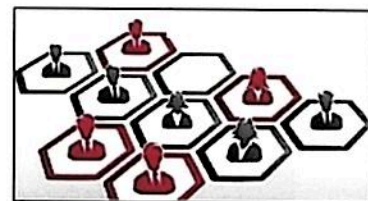
ואם כבר הגעתם עד לפה....בתקופה האחרונה אני עובדת עם עפרי מממת"ק על הקמת **קורס פרישה**, הקורס התקיים לפני כשנתיים וקיבל תגובות טובות מאוד, אנו רוצות לשדרג אותו (ע"ס משובים שהעברנו ואשמח לשמוע גם מכם), ולהעבירו שנית. מי מכם שהראש שלו כבר מרחף לעבר הפנסיה ואו בגיל המתאים- 64 ומעלה, מוזמן לפנות אליי לפרטים. עדיין אין לי תאריכים מדויקים, אך פתיחת הקורס מותנית בהרשמה אליו, ואשמח לשוחח עם מתעניינים.

בנוסף, אני אשמח לחברים המעוניינים לתרום מעצמם, מהידע והניסיון וההיכרות עם הקיבוץ, ולעזור באתגרים שבפניי בשנת 2018, אפילו בעצות, הארות, ועוד...אשמח לשמוע אתכם!!!!

מאחלת לנו חורף גשום, עם תחושה חמימה בלב,

שבת שלום,

סמדר- מנהלת משי"א.

בחינוך החברתי

התהליך על ידי צוות מצומצם יחסית, אשר עיבד את הלכי הרוח, האמירות והכיוונים, שהיו לכל אורך התהליך.

במהלך ה'מסעי' שעברנו ביחד עם הציבור, היו כמה נושאים שטופלו וקיבלו מענה עוד בטרם הושלם כל התהליך וראוי להזכירם. שימור וטיפוח המדריכים במערכת, החלטה על ליווי פדגוגי וחינוכי מגורמי מקצוע ואפילו מתן אפשרות להרשמה חלקית, כאשר עלה צורך משמעותי לכך מצד הציבור (למי שעוד זוכר את חלופת 'שלישי-ישישי').

נושא נוסף שעלה בצורה בולטת בתהליך עצמו היה חוסר שביעות רצון הציבור מן ההרכב של מועצת החינוך (לא מבחינה אישית) וגם נושא זה קיבל מענה בדמות שינוי הרכבה של מועצת החינוך ומתן במה רחבה יותר לנציגי ההורים. הנושא בא לכדי השלמה בבחירת נציגים חדשים למועצת החינוך בקלפי הכללי של האגודות.

התהליך, ככל תהליך, לא היה חף מטעויות ושגיאות. ככזה הוא גם לא נתן מענה מלא (לעיתים גם לא חלקי) לכל סוגיה ונושא שעלו. יחד עם זאת, הוא בהחלט ענה על הצורך לשמו הוא התקיים – בחינה אמיתית, כנה ונוקבת איזו מערכת חינוך חברתי אנחנו מעוניינים לקיים באשדות יעקב ובעיקר אל נוכח הגידול הצפוי בקהילות.

ברור ומובן שישנם עוד לא מעט נושאים לטיפול, תיקון ושיפור במערכת החינוך ואני ביחד עם צוות המדריכים, מועצת החינוך והציבור, נעסוק בהן בצורה מתמשכת לאורך הדרך, כפי שגם היה בעבר.

כפי שגם הוצע, הוחלט והוצג לציבור, תוקף ההחלטות שהתקבלו כתוצאה מהתהליך היינו לשלוש שנים. אני מניח שמובן כי במידה ונידרש לכך, נוכל לקיים בחינה מחודשת של מבנה ואופי המערכת החינוכית

המשך בעמוד הבא

"גשם, רד כבר גשם, כי צריך לשטוף הכל, לא רוצה לראות הכל כשבא הגשם, רד כבר גשם, כי העיר כבר עייפה, היא פוחדת מעצמה, רוצה לנשום".

סיום שנה זו תמיד תקופה טובה לסיכומים וחשבונות. עם סיומו של חודש דצמבר, אשר ככל קודמיו היה גדוש גם הוא בפעילות ועשייה, הן במערכת החינוך והן מחוצה לה, ניתן היה לחשוב שנמצא זמן ופנאי לערוך סיכומים מעין אלו.

במערכת החינוך, כמו גם בבית הספר, סיומו של חודש דצמבר מסמל כי מחצית משנת ההדרכה הסתיימה ובימים אלו אנחנו כבר מתחילים לעסוק בסוגיות ונושאים, אשר ילוו אותנו עד לסוף שנת ההדרכה דוגמת ט"ו בשבט, פורים ופסח.

רגע לפני שנסתום את הגולל על 2017 חברתי להזכיר כי במהלך חודש דצמבר הגיעו לכדי מיצוי וסיכום שני תהליכים משמעותיים שליוו את הקהילות ואת מערכת החינוך לאורך למעלה משנה. בתחילת החודש הוזמנו תושבי הקהילות לבוא ולהצביע, להשפיע, על הדרך שבה תיראה מערכת החינוך החברתי באשדות יעקב בשנים הבאות.

להצבעת הציבור עמדו שלוש חלופות. יש מי שתייגו אותן כחלופה "היותר יקרה", החלופה "היותר זולה" והחלופה "שאינן בה שינוי". אני מסכים שזוהי אחת הדרכים לתאר את מה שעמד לבחירתו של הציבור.

יחד עם זאת, כמי שנכח וליווה את התהליך מתחילתו (עוד במועצת החינוך בספטמבר 2015...) ועד תומו, אני סבור שגם אם לכאורה יש תחושה שעשינו "סיבוב של 360 מעלות" וחזרנו לנקודת המוצא, הרי שראוי להדגיש שגם לדרך ישנה משמעות. לתהליך הברור, הלימוד והניתוח יש ערך. החל מהמפגשים המקדימים של הצוות הרחב שכלל מספר רב של נציגים מהקהילה, דרך המפגשים השונים בחוגי הבית ועד לסיום

בחינוך החברתי - המשך

בבית כולל 'חצבי' בחרו לציין את החג בהדלקת נרות מיוחדת ביחד עם ילדי דור תש"ח. כלל חברי הקהילות בגיל 70 הוזמנו להדלקת הנרות שהתקיימה בבית הכולל ביום א' של החג. הילדים הצעירים בכיתות ב'–ג' עמלו הכינו טקס מושקע בהנחיית צוות הבית הכולל והתוצאות לא אכזבו.

המשך בעמוד הבא

אותה בחרנו לקיים בקהילתנו, גם לפני תום שלוש השנים.

במהלך החודש חגגנו את חג החנוכה וכחלק מכך את חופשת החנוכה. במשך שישה ימים מלאים היה לילדינו חופש מלימודים וצוותי המדריכים בשכבות ובבתים השונים עשו כמיטב יכולתם לבלות עם הילדים ולהעניק להם מתחושת החג והמקום.

חגיגות החנוכה נפתחו כיומיים טרם כניסתו של החג. בערבו של יום א', בשעות אחר הצהריים נפתחו כל הבתים הכוללים, לרבות מועדון השכבה הצעירה וכלל הקהילה הוזמנה להתארח בבתי הילדים. בכל בית התקיימה פעילות מגוונת ושונה, כולל הפעלת 'בית קפה' חגיגי מתובל סופגניות בבית כולל 'אלה'. הציבור הוזמן לעבור בין הבתים הכוללים, לקחת חלק פעיל ביצירה, במשחק ובעשייה ולחוות ולו במעט את העושר והיצירתיות לה זוכים ילדי הקהילה כמעט מדי יום.

בין כל הבתים הכוללים נמתחה כמיטב המסורת שדירת 'פנסינים', אשר בחסות החשיכה הצליחה להעלים לגמרי את המעבר בין האיחוד למאוחד ויצרה תחושה נעימה וחמימה של יחד. אני מבקש בהזדמנות זו להודות לצוותי המדריכים המסורים, אשר לקחו חלק בהפקת האירוע וכמובן לרכזות התרבות, אשר בלי תמיכתן (בפרסום, תקצוב וגיבוי) לא ניתן היה לקיים אירוע קהילתי מעין זה.

השנה החליטו רכזות התרבות לציין את פתיחת החג, בהדלקת נר ראשון במשותף לשתי הקהילות. הייתה זו הזדמנות נפלאה להביא פעם נוספת לידי ביטוי את הנוער והילדים הנפלאים שיש לנו. וכך, בהדרכה והובלה של מדריכי "קן אשדות יעקב" של הנוער העובד והלומד, הופק ונערך טקס החנוכה המשותף לקהילות. ראויות לציין צמד המנחות בטקס אסתר וקנין מאשדות איחוד וליהו שלו מאשדות מאוחד, מדריכות שכבה ו', כשלצידן שאר צוות הקן והחניכים.

בחינוך החברתי - המשך

מוסף, כגון הדלקת הנרות שקיימו ילדי חברת הנעורים ביחד עם חניכי מכללת 'כישורי חיים'. ההזדמנות לפעילות עריכת וחשובה זו נולדה מתוך כך שדניאל, מדריכת הנעורים מבצעת את הפרקטיקום של לימודיה במכלל 'כישורי חיים' וכך יכלה 'לקשור את הקצוות' ולהוציא לפועל פעילות זו.

רגע לאחר סיום החופשה, התקיים בעמק פסטיבל הבננה ה-3. כמדי שנה נערכה בפסטיבל תחרות 'מלך הפוייקה' בין כלל חברות הנוער בעמק (והפעם גם מחוצה לו). בני אשדות לא ביישו את הפירמה ובזכות מתכון מנצח שקיבלו מהגורו המקומי (אורן ראובני) זכו במקום הראשון והביאו כבוד רב ליישוב. מיותר לציין שהיה זה אקורד סיום מתוק ומוצלח לחופשת החנוכה.

רגע לפני תחילתו של חג החנוכה התקבל בהנהלת החשבונות בקיבוץ ההחזר הכספי המובטח להורי כיתות א' ו-ב', כחלק מתכנית הצהרונים של משרד החינוך ומשרד האוצר או בשמה המוכר 'תכנית ניצנים'. לעת עתה קיבלנו את ההחזר עבור חודשים ספטמבר ואוקטובר ואני עומד בקשר רציף עם הגורמים הרלוונטיים במועצה על מנת לוודא שגם בהמשך השנה נקבל את המגיע להורים.

למי שלא מכיר/בקיא מדובר בהחזר כספי בסכום של 300 ₪ לכל ילד בגילאי א' ו-ב' אשר מתחנך במערכת החינוך החברתי, סכום מכובד, ואני שמח על כך שבחרנו להצטרף לתכנית זו.

סוף בעמוד הבא

בבית כולל 'צפצפה' כבר ישנה מסורת לחנוכה בה מארחים את ילדי ביה"ס 'דקלים' (בית ספר עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים) מדי שנה. ומסורת לא שוברים!

גם השנה הגיעו ילדי ביה"ס 'דקלים' ליום אירוח בבית כולל צפצפה ויחד עם ילדי ד"ו' עשו טפטופי נרות, יצירות והכינו פיתות על הטאבון (המאכל הלאומי של החינוך החברתי). התמונות המצורפות מעידות יותר מהכול על העשייה הנפלאה ועל תרומתה לשני הצדדים אחד.

עם היציאה לחופשת החנוכה, יצאו ילדי כיתות ז'-ח' לטיול בנחל אוג בשולי מדבר יהודה. לבעלי הזיכרון החד שמבין הקוראים, גם בשנה שעברה רצינו לטייל בנחל אוג בחנוכה, אולם מזג האוויר הגשום לא איפשר זאת. הנערים והנערות ישנו בלילה בקיבוץ בית הערבה, וקיימו ערב משותף עם ילדי בית הערבה. למחרת היום השכימו קום ויצאו לגלות את נפלאותיו של נחל אוג. שלא בצדק נקשרו לשמו של הנחל כתבות מפחידות אודות מסלול הטיול, אולם נערי ונערות השכבה צלחו את הטיול והטיפוס במפלים השונים ללא כל קושי משמעותי.

בחברת הנעורים פעילות החנוכה התקיימה כמדי שנה בפיצול מסויים. בנות שכבת י"ב בילו את עיקר החופש במסע האופניים של התנועה הקיבוצית מירוחם שבנגב ועד למושב עידן בערבה. במהלך המסע הן זכו לפגוש דמויות משמעותיות ומשפיעות בציבוריות הישראלית כגון יו"ר המחנה הציוני אבי גבאי, שר הביטחון והרמטכ"ל לשעבר משה (בוגי) יעלון ועוד. בנוסף הן פגשו ושוחחו עם נציגים רבים ושונים של תנועות ופעילים חברתיים שונים כמו גם עם מגוון רחב (מאוד!) של מסלולים לביצוע שנת שירות.

במקביל, נערי ונערות שאר השכבות נהנו מפעילויות שונות ביחד עם דניאל מדריכת הנעורים. חלק מן הפעילויות נועדו להנאה והפגה וחלקן כללו מעט יותר תוכן וערך

בחינוך החברתי - המשך

מלף טוב!

**איפה ואיכה סוסן
אהאדת הנכדה - אאלנה
בת אצידו ואוני
מלף טוב אמסחה!**

מלף טוב!

**אברוריה ויואק שרון
אהאדת הנכד
בן אצופר וסקד
מלף טוב אמסחה!**

ומה צופן לנו העתיד?

כפי שפתחתי ותיארתי, בימים אלו אנחנו מתחילים לעסוק במועדים הקרבים ובאים, ט"ו בשבט, יום המשפחה ומיד לאחריהם פורים.

בזמן הקרוב נגבש את האופן והמתכונת לקיום וציון אירועים אלו וכמובן שבהמשך גם נשתף את כלל הציבור בדבר.

לסיום דבריי אני רוצה לציין לטובה את מזכיר אשדות יעקב איחוד, אשר מלווה ביחד איתי ועם מנהל תאגיד החינוך (גלעד גורן) את מעבר מועדון הנעורים למשכנו החדש.

קיימנו פגישה "בשטח", בהשתתפות נציגות מצומצמת אך משמעותית של בני הנוער, בה סיכמנו את ההכנות הנדרשות לביצוע טרם מעבר המועדון. אני יכול לומר בסיפוק כי בשטח כבר נראית התקדמות ובעוד פרק זמן לא ארוך נוכל לברך על המוגמר ואולי אף לומר כי "מעז יצא מתוק" וחברת הנעורים תזכה למשכן ראוי, מחודש ומשופץ.

שבת שלום,

אמנון אביגדור
חינוך חברתי

באשדוטף

פתחו את החג בפעילות משותפת עם שרה'ילה ארד המורה למוזיקה ובסיום הפעילות נהנו מההצגה "גברת קרש ומר מערוך" שהועלתה על-ידי הגננות והסייעות. בנר שישי של החג קיימנו ריענון עזרה ראשונה לכל הצוות. בהדלקת הנר כיבדנו את **משה עדווי**. מזה כמה שנים שמשה יוצא למטעי הבננות, אוסף מלקט ומחלק לכל הגנים אשכולות נאים וטעימים. דולי מקמל, הודתה לסבא משה בשם הילדים והצוות.

צמיחה - את שנת הלימודים הנוכחית, תשע"ח, פתחנו עם 133 ילדים וכעת משנסגרה ההרשמה לבית התינוקות וקלטנו גם בפעוטון נרקיס, אנו עומדים על 148 ילדים במערכת כולה. לשמחתי ישנה כל הזמן התעניינות ובקשה להרשמה וכבר בשבועות הקרובים נקיים חשיבה ראשונית לקראת שנת הלימודים הבאה.

שנת 2018 ברוכה וטובה לכולם,

ורד כהן
'אשדוטף' - אשדות-יעקב.

מי יצילנו מרעב?
מי יאכילנו לחם רב?
ומי ישקנו כוס חלב?
למי תודה, למי ברכה? - לעבודה
ולמלאכה!
ומי נטע עצים בגן,
לפרי ולצל, כל-מין וזן,
ובשדות זרע דגון?
למי תודה, למי ברכה? - לעבודה
ולמלאכה!
על-כן נעבד, על-כן נעמל
תמיד בכל-ימי החל.
קבד העל, נעים העל!
ובעת הפנאי נשיר בקול
שירי תודה, שירי-ברכה לעבודה
ולמלאכה!

שיר העבודה והמלאכה/ חיים נחמן ביאליק)

*השבוע ציינו את תאריך הולדתו של המשורר הלאומי, חיים נחמן ביאליק שנולד בעשירי בטבת תרל"ג.

גינון - עם תחילתה של שנה אזרחית חדשה ומשהסתיימו עבודות החפירה, התחדשנו בין בתי 'אשדוטף' בגינות מסודרות ובקרוב ישתלו דשא ויוצבו עמודי תאורה. כל זאת כחלק מתוכנית השקעות של האיחוד שאנו נהנים ממנה. תודה לכל העוסקים במלאכה ולכל העוברים במדרכה. אנא הימנעו מלדרוך על הצמחים ויחד נשמור על סביבה מטופחת, מסודרת ונעימה.

כל-בו - כחלק מתהליכי התייעלות המערכת, עברנו לקניות בכל-בו בשיטת הזמנה ומשלוחים. צוות הכל-בו וישי יחיאלי בראשו, מקבלים דף הזמנה 3 פעמים בשבוע ומביאים לכל גן וגן את ההזמנה באופן אישי. כרגע אנחנו בתקופת ניסיון ולמידה ומקווים ששיתוף הפעולה יהיה מוצלח. תודה גדולה לישי על הפתיחות והגמישות.

חנוכה - החג עבר חלף לו בעשייה רבה וחמימה בכל הגנים. הדלקת נרות, משחק בסביבוניים, טעימת מטוגנים, סדנאות עם ובלי הורים. ילדי הגנים הצעירים והבוגרים

ישיבת ועדת בטיחות

לטיפול ב- 2018

1. סככות הרפת בעיקר הסככה הדרומית יש מפגעי בטיחות.
2. שילוט בטיחות ביציאה מהקיבוץ – שלמה יעביר ליונתן את הנוסחים
3. גן הפיקוס – (מאחורי נהרא) לא תקני, לנקות.
4. מדרכה דרומית לחדר האוכל + רחבת חדר האוכל - לתקן
5. מחסום חדר אוכל – להבליט נוכחות
6. אורנים ליד גן-זית - לגזום
7. ארון כיבוי אש ליד גן-זית לא מחובר למים - לחבר
8. שכפ"ץ ליד הבית הכולל הצעיר - מסוכן
9. בית הסנדלרייה – מתפרק, צריך להחליט - לאן?
10. האסם – סדקים – צריך להחליט מה עושים
11. ענפי החקלאות – אין מספיק הקפדה על בטיחות
12. הדרכות בטיחות: התאילנדים מקבלים פעם בשנה מצמח.

רשם: יונתן אלטר - מזכיר

בישיבה מיום 27.12.17 נוכחים : שלמה – נאמן בטיחות, גל מלמוד, יוסי בן פורת, יונתן אלטר – יו"ר

תאונות

בשנת 2017 הייתה תאונת עבודה אחת. פועל בחוות היהודים החליק מסולם.

מפגעים שטופלו ב- 2017:

1. הסיבוב ליד האקוודוקט לכיוון בית העלמים מסוכן - הוצבה מראה
2. מקומות מועדים לתאונות על הגבול בין האחוד למאוחד: ליד ביתנו של גל מלמוד, וליד הבית של רוחליה כהן - הוצבו מראות
3. מקום מועד ליד מכולת האשפה בפניה הדרום מזרחית של הקיבוץ - הוצבה מראה
4. כביש מסוכן בירידה המרכזית לגיונגל – נסלל מחדש
5. דלתות פתוחות ב'בית קרפי' – למנוע כניסה אפשרית. - סגרנו וניקינו את פנים הבית
6. אחת המדרכות המרכזיות בחינוך – מזרח מערב, שבורה ומסוכנת - המדרכה הישנה נעקרה ובמקומה נסללה מדרכה חדשה. השבוע יוצבו לשפת המדרכה הזו 2 עמודי תאורה סולרית. (כמו כן שודרג הנוי בסביבה)
7. אבנים נושרות מסוללת השכפ"ץ ליד גן-גפן – סוללת השכפ"ץ גודרה למניעת נפילת אבנים
8. רכבים נכנסים לאזור של הולכי רגל וילדים - הוצבו מחסומי רכב ליד גן גפן בכניסה הצפונית לשכונת התמרים, וליד הדואר בכניסה לרחבת חדר האוכל.

אני אדם אופטימי = שיחה עם שרה הראל

שרה נולדה החודש מאי 1933 בעיר מוסול שבעירק. בגיל צעיר נישאה לדודה רחמים מהגר, (בן אחיו של אביה), עימו עלתה לארץ בשנת 1951. כעבור מספר חודשים נולד הבן הבכור יוסי ולאחריו יעל, אהרליה ובן הזקונים גיל, שהקים את ביתו בנוף אשדות. ביום הולדתה השמונים זכתה שרה להוקרה יוצאת דופן, שעה שבני משפחה, חברה ומכריה הרבים, הכינו בעבורה מסיבה מרשימה במועדון, ואף הפיקו חוברת מהודרת, המספרת את תולדות חייה המרתקים.

ביוני 51 נחתנו בישראל היא משחזרת. באותם ימים היה נהוג שנציג של קיבוץ בא לשדה התעופה להביא משם עולים חדשים. אותנו קיבל נציג מאשדות יעקב, לא זוכרת את שמו. האיש לא עזב אותנו לרגע. שאלנו איפה זה אשדות יעקב והוא אמר שזה קרוב לטבריה, ואז נזכרתי שיש לי סבא וסבתא בטבריה שעלו ארצה ב-1919. אמרתי לרחמים: 'אני רוצה ללכת לשם'. למחרת בבוקר יצאנו באוטובוס מתחנה מרכזית ת"א לטבריה. איך שהגענו לאזור גן העיר בטבריה, ראיתי מישהו שמשקה צמחים. אמרתי לרחמים שאני מכירה את האיש הזה. קוראים לו ציון והוא עלה שנה לפנינו מעירק. רחמים צעק 'ציון' והלה מיד זיהה אותי. משם הלכנו לראות את סבתא, וכששמעה שאנחנו הולכים לאשדות יעקב אמרה לנו: 'יופי, זה קיבוץ עשיר וטוב'.

החבר מאשדות שליווה אותנו משדה תעופה ועד טבריה, ראה שאנחנו מתלבטים ואמר: 'מה יש לכם להפסיד, שרה תלד, ואז תוכלו לעזוב'. באותה תקופה הוריי גרו באוהל בזכרון יעקב בתנאים לא תנאים. יוסי היה תינוק ואמרתי לרחמים: זהו, אני מאשדות לא זזה. ואני מברכת על ההחלטה הזו יום יום.

בהתחלה גרנו בצריף. בקושי ידעתי מילה עברית. מספר חודשים אחרי שיוסי נולד, לקחה אותי המטפלת שלו לעבוד איתה בבית

המשך בעמוד הבא

מביתה הנינוח והחמים, משקיפה שרה הראל (84 וחצי) בתחושת סיפוק וגאווה, על הדרך שבה הלכה ועל בחירתה באשדות יעקב, שהוא עבודה בית אמיתי וקן אוהב. הדיבור שלה שקט, כמעט חרישי, המועקה הפיזית נותנת בה אותותיה, אבל האמת הפנימית מזדקקת מתוך נפש רכה, שיודעת למצות את היפה שבחיים.

על אף גילה המתקדם ומצב בריאותה שאינו מן המשופרים, שרה היתה ועודנה אדם אופטימי, דעתני וסקרן. לאסיפות קיבוץ היא מגיעה תדיר ואף מקפידה לקרוא מבעוד מועד את חומר הרקע. היא קוראת עיתון (ישראל היום) ולא מניחה אותו בסל, לפני שמסיימת לפתור את התשבץ היומי. גם סודוקו בא בחשבון, ובעזרת הנכדה היא מתרגלת פתרונות. בערב כיפור האחרון, נזכרת שרה, הוצבו על השולחנות בחדר האוכל תמונות של בני משפחה ובהן תמונה מקסימה של בני, יוסי ז"ל וכן תמונה בה נראה בעלה רחמים ז"ל לצד בני משפחה נוספים. נורא התרגשתי ופניתי לשאול ינאי, שעשה ועושה הכל, כדי שתמונות אלה ימוסגרו וילכו איתי הלאה. שאול סיפר לי על אביו המאמץ שהשביע אותו להתייחס בכבוד לאנשים מבוגרים, בפרט לאלה שזקוקים לעזרה, וזה חרות בו לאורך כל הדרך. מעריכה מאד את תרומתו של שאול למען הזולת.

אני אדם אופטימי – המשך

סתיו הלומדת הוראה במכללת אוהלו שבגולן, מתקשרת כמעט כל בוקר לשאול לשלומי ובסופי שבוע כאשר מגיעה לאשדות עם רוני בעלה (טכנאי רכבות במקצועו), אנחנו אוכלים יחד. השניים מתעתדים לגור באשדות ולבנות כאן את ביתם.

למרות גילה המתקדם, מסתדרת שרה לא רע עם מכשיר ה'סמארטפון' המתקדם, ובעזרת נכדתה, אף משפרת מיומנויות. בעזרת הפלא הטכנולוגי שברשותה, שומרת שרה על קשר קבוע עם משפחתה הענפה. לפני כמה ימים סימסתי לגיל, היא מספרת, ושאלתי אם הוא רוצה זיתים שחורים שכבשתי, אלא שבטעות לחצתי 'עמליה דיין', שהשיבה לי שאין לה צורך...

אמנם הבריאות לא במיטבה, אומרת שרה, אבל מטבעי אני אדם אופטימי ולכן בכל יום שבו אני קמה והשמש מאירה, אני אומרת "תודה לאל, יש מקרים יותר גרועים, כך שאין לי טענות לאיש, מה גם שאני משופעת באהבה שמרעיפה עליי המשפחה, וכמובן החברות הטובות כאן באשדות (בלי להזכיר שמות, שמא אשכח מישהי...) שמלוות אותי לכל אורך הדרך. היא זוכרת להן במיוחד את הסיוע והליווי במהלך השיקום מנפילה קשה שעברה לפני כשנה. לרגע לא הייתי בודדה, היא מפרגנת, וקשה לתאר במילים את התמיכה שקיבלתי מהן. רק מזה אפשר להבריא, ולא צריך תרופות...

קשה עד בלתי אפשרי להוציא ממנה מילה רעה על משהו או מישהו. אני מאד מאד אוהבת את המקום הזה, מה אני אגיד לך, כאילו שנולדתי פה, היא אומרת בחיוך. אני מרוצה מאד מהשינויים, גם מהבחינה הפיננסית כלכלית. אני חיה מפנסיה, ביטוח לאומי וקצבת אלמנה, וברוך השם מסתדרת נפלא.

לשרה זיכרון מדהים לתאריכים, שמות ומאורעות, במובן זה היא ממש ארכיון מהלך. למרות שאינה משתמשת במחשב היא זוכרת היטב את תאריכי ההולדת של כל בני

המשך בעמוד הבא

תינוקות. 22 שנים ברציפות עבדתי שם, וכל בית תינוקות חדש שנפתח, הייתי נוכחת. מי שרצתה ללמוד טיפול בתינוקות, ואיך מסדרים מיטת תינוק לתלפיות, היו שולחים אליי. אסתר קורן אמרה עליי שאני מבריקה שרותים כמו צלחת...

ראו שאני מסורה ואמרו לי 'חבל שאת מתבזבזת, לכי ללמוד אחות. יש לי ארבעה ילדים השבתי, הכיצד? אבל הלחץ עזר והלכתי ללמוד אחות מעשית בבית ספר לאחיות ביפוריה'. עם הניסיון שרכשתי במהלך השנים, והידע שצברתי בלימודים, שימשתי כאחות לכל דבר. ניהלתי מרפאה באשדות איחוד משך שמונה וחצי שנים, אח"כ מילאתי תפקיד דומה באפיקים, שם עבדתי כעשר שנים במהלכם מיסדתי את נושא חלוקת התרופות והמרשמים לאוכלוסיה גדולה בהרבה משלנו, וזכיתי להערכה עצומה. לעיתים היו לוקחים אותי מאשדות מוקדם בבוקר, כדי שאספיק לקחת בדיקות דם באפיקים. עד היום זוכרים אותי שם לטובה.

בעלה ואבי ילדיה של שרה, רחמים, לא זכה לחיים ארוכים. הוא מת בגיל 58 מהתקף לב. היה איש פשוט אבל טוב, אומרת שרה. בחורים בעירק הם כמו נסיכים, היא מסבירה, ולכן רחמים היה מעט מפונק. עבד באקונומיה, קצת במפעל, בסוף נהיה מתקן אופנים. פעם בא מישהו, מומחה לכף יד. הסתכל על רחמים ואמר: מקומך בהנהלת חשבונות, אתה איש חשבונות. רחמים הרגיש מתוסכל שלא הביא לביטוי את יכולותיו האמיתיות.

12 נכדים וארבעה נינים יש לשרה. חמישה מהם חיים באשדות (שלושה של גיל ועוד שניים של אסתר ויוסי ז"ל). היא שומרת על קשר עם כולם ללא יוצא מהכלל. רם שנמצא עכשיו בטיול בקמבודיה (לבקר 'חיילים שלוי', משם ימשיך להודו) מקפיד להתקשר פעם בשבוע. כנ"ל רוב הנכדים והנינים, גם אלה שגרים דרך קבע בחו"ל. צביקה מאשדות מאוחד אומר שמקנא בי על כך שהנכדים כולם באים לחדר אוכל ומנשקים אותי.

אני אדם אופטימי – המשך

משפחה ויודעת בכל רגע נתון איזה נכד או נין נמצא היכן, ומה הן תכניותיו להמשך.

כיצד הפך 'מהגר' להראל?

שם משפחתו המקורי של בעלי היה 'מוהגר' (מלשון מהגר) מסבירה שרה. משום שמשפחתו של אביו היגרה מתורכיה לעירק. בתי יעל (היום בת 64) איימה שלא תלך לצבא בשם 'מהגר'. אין סיכוי כזה, אמרה. ואז יעל עצמה בחרה בשם 'הראל' וכולנו אימצנו אותו בחום.

היית בת 50 כשרחמים נפטר. לא חשבת להנשא בשנית?

לא רציתי להתחתן שוב כי הילדים היו קטנים ואמרתי: מה אני צריכה להכניס ראש בריא למיטה חולה, שמישהו יגיד לי מה לעשות. פנה אלי סגן ראש העיר טבריה, ואנשים מכובדים נוספים, שניסו לשדך לי. אמרתי: לא, תודה! אני צריכה שיהיה לי כוחות לילדים ולנכדים, ולרגע לא מצטערת על כך.

בנך יוסי נפטר לפני כשנתיים. איך קיבלת את זה?

יוסי עבר ארוע מוחי, בעקבותיו נקלע לבעיה נפשית לא פשוטה. לאט לאט הוא ירד בתיפקוד ובעקבות מחלתה של אסתר אשתו (שבינתיים החלימה) קיבלנו החלטה להכניס אותו לתקופת מה ליבית אחדות. למחרת אישפוזו ביבית אחדות, הוא הושב על כסא גלגלים, זאת למרות שלא היה חולה יותר מאשר בבית. התחננתי בפניהם שיושיבו אותו על כסא מול הכל-בו, אבל ביבית אחדות התעקשו על כסא גלגלים, אולי כי היה להם יותר נוח.

באותו יום שישי בלתי נשכח, ביקשה אסתר לנסוע לאמא שלה. אמרתי לה 'אל תדאגי אסתר, אני אהיה איתו', ואכן ביקרתי אותו מספר פעמים. למחרת, שבת, ישבנו יחד ליד הטלוויזיה. היה שידור על קזינו, אם לפתוח בארץ או לא. אמרתי שלדעתי אין צורך בקזינו. יוסי אמר שעדיף שיהיה, כי אז אנשים לא יסעו להמר בחו"ל.

בסיום ארוחת ערב, בסביבות רבע לשבע, יוסי אמר שעיף ורוצה ללכת לישון. אמרתי 'בסדר, לא נחת היום בצהריים. תתקדם אני באה'. הוא התקדם עם כסא הגלגלים לכיוון החדר ואני אחריו לאט לאט. לפתע הסתובב ושאל 'אמא את עוד פה? אמרתי: 'אני פה ממי, עד שתיכנס למיטה'.

ואז באה האחות ושאלה את יוסי אם הוא רוצה ללכת עד החדר, והוא ענה ש-כן. הוא החזיק במעקה, נעצר לרגע, ואז בתוך שניה 'בוס', נפל עליי וזהו. ידעתי מיד שזה הסוף. אמרתי לאחות: 'יוסי הלך'. אסתר לא היתה בבית, אז התקשרתי לגיל ואמרתי לו: 'יוסי לא מרגש טוב, בוא לבית אחדות'. כשגיל בא, יוסי כבר לא היה איתנו. עד היום לא יודעים האם היה זה שבץ או משהו אחר.

מאז פטירתו של יוסי ז"ל עברתי חמישה-עשר אישפוזים ב'פוריה', בעקבות שינויים בלחץ דם, לב ודופק, וקיבלתי לא מעט מנות דם. בינתיים הצלחתי איכשהו להתאושש, ואני רוב הזמן בבית. לחץ הדם התייצב וההרגשה הכללית די טובה.

מאיפה את שואבת את הכוחות?

החיים קשים אבל יפים. יש ילדים מסביב, יש נכדים, ואף פעם לא צריך להתייאש. יום עסל יום בסל. כשאהרליה מתקשר ושואל: אמא מה קרה, למה את מתנשמת אני משיבה לו שזה סימן מובהק שאני חיה. 'אמא, אין עליך משיב אהרליה'.

איך את מתפקדת? בטח נורא קשה לך

יש לי מטפלת מביטוח לאומי שלוש פעמים בשבוע, שמנקה לי את הבית ועוזרת לי, אבל כל האסתטיקה זה אני. בשאר המובנים אני לא משועממת. יום אחד בבריכת 'בית אילי' פיסיוטרפיה, יום אחד ב'מייסדים' שומעת הרצאות, ובשאר הזמן אני בבית, קוראת ספרים (לאחרונה סיימתי ספר של אלי עמיר), רואה טלוויזיה (רצים למיליון,

סוף בעמוד הבא

חדש על המדף

אני אדם אופטימי – המשך

רוחו של סטאלין / מרטין קרוז סמית
מותחן מקורי ואנושי מאוד, שמעלה אל פני השטח את רוסיה החדשה, המתעוררת.

חרוזי החיים והמוות/ עמוס עוז
הסופר חסר השם משוטט כמרגל בין אנשים בודדים, כמעט מובסים. עמוס עוז מתאר באירוניה ובחמלה את הדמויות המתגלגלות בין חרוזי החיים והמוות.

ספינת הכלות/ ג'וג'ו מויס
הסופרת שכתבה את **ללכת בדרכך, החיים אחריך, הנערה שהשארת מאחור** ועוד, בספר נוסף. לא להדחף.

איש ואשה בלילה/ קנט קרוף
"ואז ערב אחד קצת לפני שהחשיך באה אדי מור לבקר את לואיס ווטרס, אני רוצה להציע לך משהו. לא נישואים, היא אמרה. תהיתי אם תסכים לשקול לבוא לפעמים לבית שלי ולישון אתי..."

זמן השכחה / שרון גסקין
"מרתק, מרגש עד דמעות, כתוב להפליא" (הניו יורק טיימס) מסע מותח אל נבכי הנפש ועל הקשר והאהבה שבין ילד להוריו.

החיים הסודיים של אימא ללא הפסקה / פיונה ניל
"כמו שצחקנו לא בכינו כבר מזמן" אמרה זאת היא תמצית הרומן הנפלא הזה. כל מילה בו כל כך מצחיקה שבא לבכות.

שתיים בגוף אחד / מישל בוסי
מטוס מתרסק, יש ניצולה אחת, תינוקת בת שלושה חודשים. מי היא?
ועוד הרבה ספרים אפילו קומיקס לנוער "החיים בסרט".

שבת שלום
ברוריה

חדשות בערוץ 12 ועוד הרבה) בשבת רואה ערוץ 98 שם משדרים זמר עירקי. חולה על זה.

מתגעגעת למוסול, העיר שבה נולדת וגדלת?
לא הייתי שם מאז עלייתי ארצה, כי זה בלתי אפשרי, אבל ממילא הכל שם הרוס מהמלחמות, כך שאין לי באמת למה להתגעגע.

אבנרון

**משתתפים באבלה
של עמית אורלנד
(מנהלת עסקי אשדות)
במות האב
בית אשדות**

ארכיון אשדות יעקב איחוד

נזכור אותך משה, אוהב הטבע והצומח ובעל נפש מופנמת שהמסתור בה מרובה מהגלוי."

שבת שלום,
שאול ינאי

נר נשמה חודש ינואר

כ"א שבט תרצ"ה	25.1.1935	רותי	אפשטין
כ' טבת תש"ה	5.1.1945	מלכה	גוטמן
כ"ד טבת תשט"ז	8.1.1956	לאה	מהרש"ק
ט"ו בטבת תשכ"ג	11.1.1963	ירחמיאל	לייבוביץ
י"ג שבט תשכ"ד	27.1.1964	הניה שינדל	פלדמן
ה' שבט תשכ"ה	9.1.1965	ברוך	יעקובסון
י"א טבת תשכ"ה	14.1.1965	מנשה	עמלי
י"ג טבת תשכ"ח	14.1.1968	שרה	ברומיל
ח' שבט תשל"ז	28.1.1977	רוזה	רפפורט
י"ב שבט תשל"ח	20.1.1978	בלה	ארליך
ג' טבת תשל"ט	2.1.1979	אריה	ספר
י"ב שבט תשמ"א	17.1.1981	מאשה	שץ
י"ב שבט תשמ"א	18.1.1981	צילה	אלתר
י"ד שבט תשמ"א	20.1.1981	משה	הורוביץ
י"א טבת תשמ"ב	6.1.1982	בלה	הירשהויט
כ"ה שבט תשמ"ד	29.1.1984	הינדה	שקד
כ"א טבת תשמ"ו	2.1.1986	משה	לוריא
כ"ב טבת תשמ"ח	12.1.1988	חיים	ורדי
ז' שבט תשנ"א	22.1.1991	אסתר	הורוביץ
כ"ב טבת תשנ"ג	15.1.1993	צבי	גולדברג
י"א שבט תשנ"ד	23.1.1994	זלדה	עודד
ב' בשבט תשנ"ט	19.1.1999	ברוך	צפיר
ג' שבט תס"א	27.1.2001	סבינה	נגלר
ב' שבט תס"ב	15.1.2002	שרה	פרצ'יק
כ"ה טבת תסס"ו	24.1.2006	זהבה	שיפר
כ"ג בטבת תש"ע	9.1.2010	הניה	ברקאי
י' שבט תש"ע	25.1.2010	רותי	רפאלוב
ו' שבט תשע"ד	7.1.2014	אברהם	זקצר

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט.

י"ב – י"ד בשבט, תשמ"א - ינואר 1981

לפני 37 שנים, תוך 3 ימים, הלכו לעולם באשדות מאשה שץ (ב-17 לחודש), צילה אלתר (ב-18 לחודש), ומשה הורביץ (ב-20 לחודש). ניתן לקבל עוד פרטים על כל אחד מהאנשים היקרים האלה באתר ההנצחה של אשדות יעקב איחוד:

<http://arkhionayi.org/ayim>

ayim – פירושו: Ashdot Yaakov Ichud Memorial, כלומר, הנצחה באשדות יעקב איחוד.

מכל מקום, בעלון 659 שיצא באשדות בתאריך 30.1.1981 נכתב כך:

"בשבוע שעבר הלכו לעולמם שלושה מחברינו הוותיקים.

במשך שלושה ימים, בזה אחר זה, ליוונו אותם בדרכם האחרונה.

את זכרם נצרו עמנו למשמרת עד.

נזכור אותך צילה, ששימשת מקור אור גדול שליכד משפחה רחבה וענפה המושרשת באדמת אשדות.

נזכור אותך מאשה, בראשוניות, בחלוציות, בנאמנות לחובת העבודה והחברות.

שנת בצורת חמישית?

הקרובים, בתקוה שזו תאושר בממשלה ותאפשר לשמור על האגם.

דבריו של שטייניץ עומדים לכאורה בסתירה לדברים שאמר לפני כשנה **בן עמי שורק**, מנהל יחידת התכנון במקורות לפיהם אין שום כוונה למלא את הכנרת במים מותפלים. 'מקורות' שהיא בעלת המוביל הארצי, אמר, חושבת שמדובר בבזבוז אנרגיה אדיר כאשר המים שייכנסו לכנרת יתאדו לאוויר במקום להגיע לצרכנים. עוד ציין שורק שעל פי הסכמי השלום מחויבת ישראל לספק לממלכת ירדן 50 מיליון קוב מים בשנה, ולהגביר את האספקה בהדרגה עד ל-100 קוב, כך שאין סיכוי שהם יחליפו את המים הזולים מהכנרת במים יקרים מהתפלה ישראלית. אשר לשימוש במתקני המוביל הארצי, ציין שורק שמקורות משתמשת בהם להעברת עודפי מים שמפיקים מתקני ההתפלה לצרכנים בצפון, אבל אלה לא נשפכים לכנרת. גם מנהל רשות המים גיורא שחם התבטא בעבר כנגד העברת מים מותפלים לכנרת בגלל אותן סיבות.

על פי נתונים שפורסמו בתקשורת בתחילת השבוע המפלס הנוכחי באגם נמצא 1.39 מטרים מתחת לקו האדום התחתון ו-47 סנטימטרים בלבד מהקו השחור – הנמצא 214.87 מטרים מתחת לפני הים. במצב זה חסרים בכנרת 5.9 מטרים למפלס העליון – שהם כ-900 מיליון מטרים מעוקבים. הפעם האחרונה שבה נרשם מפלס כה נמוך היתה בחורף 2001, אולם, החורף שהחל אז היה מרובה גשמים, ומצב הכנרת השתפר. התחזית השנה צופה שמפלס הכנרת יירד לגובה של 215 מטרים מתחת לפני הים.

"עוזי בן שלום, מודד גשם בדגניה ב' מאז השתחרר מהצבא בשנת 1961, והנתונים שבידו מתבססים על 59 שנות מדידה. מתחילת עונת הגשמים הנוכחית ועד סוף דצמבר 2017, אומר עוזי, נמדדו בדגניה כ-40 מ"מ בלבד (כולל הגשם שירד בתחילת

סוף בעמוד הבא

נכון לכתיבת שורות (הכתבה נעשתה לפני כעשרה ימים עוד לפני גשמי ינואר הסוערים) שבאות לאחר יממה גשומה למדי, 'התעשרו' הכנרת ואזור עמק הירדן-20 מ"מ, שמכפילים את כמות הגשם שירדה עד כה. הבשורות הפחות משמחות הן שפרק הגשם הנוכחי כנראה כבר מאחורינו ולא רואים גשם נוסף באופק.

הביטוי המוחשי ביותר ל'אין גשם' הם שדות שנזרעו חיטה באי השלום, שטח ריבוני ירדני בבעלות חקלאית ישראלית, שהחלו לנבוט בעקבות גשמי נובמבר, ואז בא דצמבר השחון, ובהעדר אמצעי המטרה, גורלם אולי נחרץ לשבט. כנ"ל שטחי חיטה של המושבה השכנה מנחמיה. שטחי חיטה אחרים של קיבוצי עמק הירדן קיבלו השקיית עזר מסיבית ובעקבות כך ניצלו.

לראשונה מאז שנת 2001 מפלס הכנרת קרוב לקו השחור והתחזיות לחודשי החורף הקרובים אינן נראות מעודדות – כך עולה מדבריו של שר האנרגיה יובל שטייניץ שערך ביום א' אחרון סיור מתוקשר באזור הכנרת הגליל. השר ציין כי המצב ברמת הגולן ובגליל חמור במיוחד לאור העובדה שמדובר בשנת בצורת חמישית ברציפות. עוד אמר שטייניץ כי הצעד הכי דחוף עתה הוא הקמת מפעל התפלה בגליל המערבי לאור הסכנה שהכנרת תגיע ל'קו השחור', ארוע שלא קרה מעולם. שטייניץ הוסיף כי כחלק מהצעדים לשיקום מצבה של הכנרת יפעל משרדו יחד עם חברת "מקורות" ועם רשות המים להזרמת מים מותפלים מהים התיכון, לצד המים המוזרמים ממאגר אשכול שבבקעת בית נטופה וזאת כחלק מתכנית לאומית להצלת הכנרת שיגיש משרדו בשבועות

שנת בצורת חמישית - סוף

היא'ט קצרי'ט הט

היא'ט קצרי'ט הט והצת צוקרת
 והצת צוקרת כח'אט
 רק אחת נצחית היא ותמיד נשארת
 מנצ'נת הפ'א והת'וט.

היא'ט קצרי'ט הט והצת צוקרת
 יד אח'ט נו'ש'ט א'א כ'א אד'ט.
 א'א א'ט א'א נ'א'צ א'א ס'וט הד'ק -
 הנ'א'ן א'נ'ח א'א י'ט.

הנ'א'ן א'ת'יק ה'וא א'א'א מ'ח'י'נו
 א'ק א'א'א א'נ'ח ה'וא צ'א'ר.
 א'נו כ'י ד'א'נו, ה'ת'א'ת-א'נ'נו
 א'א נ'ו'ת'ר מ'א'ט ל'א'ת ה'ש'ר.

נתן יונתן

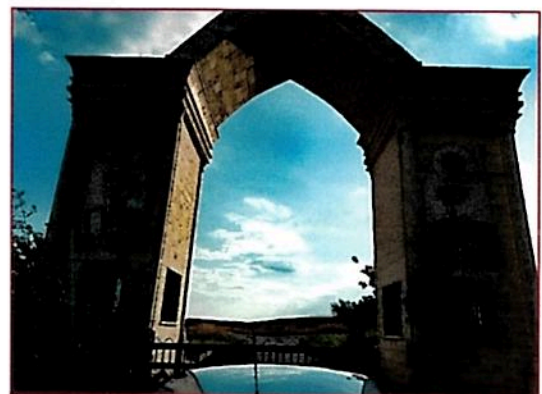

גשם גשם,
 עד הדפסת העלון
 יום ה' 4/1/18 –
 ירדו באשדות 70
 מ"ל בלבד!

השבוע) בעוד הממוצע הרב שנתי לתקופה זו עומד על 140 מ"מ. הפעם האחרונה שהיה מחסור כה חמור בגשמים בסוף דצמבר היה בשנת 1978 אז ירדו 20 מ"מ בלבד. הכמות שירדה עד כה, היא איפה הנמוכה ביותר שנמדדה בעמק ב-40 השנים האחרונות.

במועצה האזורית עמק הירדן, שרוב ישוביה הם קיבוצים, כבר נערכים לתפילת הגשם. "דצמבר כבר מסתיים ואנחנו עדיין ממתנינים שהחורף יגיע", כותב ראש המועצה עידן גרינבאום במכתב לתושבים. "כמות המשקעים ברחבי הארץ בחודש נובמבר הגיעה בממוצע ל-30 מ"מ, ואף אחד מאיתנו אינו זקוק למשקפת כדי לראות את עד כמה גדל האי מול קיבוץ מעגן בהיעדר תוכנית מעשית שמובילה ממשלת ישראל", מוסיף עידן, "אין לנו אלא לסמוך על יוזמתו של רב המועצה שלמה דידי, שר יארח אצלנו בעמק את כבוד הרב הראשי לישראל דוד לאו. ביקורו של הרב לאו יחל בבית העלמין של כנרת ובשיאו יעלו הרבנים הנכבדים על האי שמול מעגן לתפילה רבת-משתתפים, בקריאה לפתיחת ארובות השמיים 'הנני העני ממעשי, כפי שאומר נוסח התפילה, יכול רק להתפלל להצלחתה של התפילה ולגשמי ברכה שהעמק ובעיקר החקלאים משוועים לו", חותם גרינבאום.

אבנרון

אי השלום- השמחים שם כנראה לא יניבו השנה

לקחים מנפילת 'טבע'

מוכיחות שברוב המקרים והחברות, גם בקיבוצים, חברי דירקטוריון נוטים "ליישר קווי" עם המנכ"ל והיו"ר (שבדרך כלל מתואמים). במקרה הטוב הם סומכים על המנכ"ל, שלעיתים קרובות בא מאותו המעגל החברתי. במקרה הפחות טוב הם לא רוצים לאבד את כיסאם ואת ההטבה הכלכלית – לפי מה שפורסם, טבע שילמה לדירקטורים עשרות אלפי שקלים לכל ישיבה. כאשר דירקטור בודד מעז למתוח ביקורת הדבר הופך לחדשה מרעושה – וזה אומר דרשני. הסיפור חזר על עצמו בפרשות של נוחי דנקר, אליעזר פישמן, בעבר הרחוק – הסתבכות הקיבוצים בשוק האפור, ובימים אלה - בפירמידת התקשורת של אלוביץ.

ומכאן למחוזותינו. לחברים המותשים בקיבוץ הדמיוני "עין דבר", עדיין שיתופי אך לא לאורך זמן, שמנהליו החיצוניים הנחושים מביאים להם בפעם העשירית-תוך-חודשיים את ההצבעה על מודל השינוי, מומלץ להבין שמדובר בהחלפת דיסקט. לאלה שמפנטזים על המשכורות השמנות שירוויחו, ומאמינים שהפיטורים יפגעו רק בשכן, כדאי ללמוד את המקרה של טבע. לפעמים, כמה מפתיע, המכתב עם ההזמנה לשימוע מגיע לא אל השכן אלא דווקא לתא הדואר שלך. פתאום מתברר לך שאתה כבר לא ממש נחוץ, תפקידך מכביד על תקציב הקהילה, ואז לך תחפש עבודה בגיל 60 ויותר (או המשך להתקיים מ"רשת ביטחון" של כ-3,000 ש"ח לחודש). לא, את השינוי כבר לא ניתן לעצור, אבל מומלץ לכם לוודא ששינויים בתקנון "הרך" שהצלחתם להשיג, ושנותרו בו כמה איים בודדים של ערבות הדדית, יתאפשרו רק ברוב מיוחס מאוד. בעצם, גם זה כבר לא ערובה לשום דבר, הרי בעתיד יבוא מנהל חדש, ותמיד אפשר יהיה לרוץ לרשם ולהשיג את הסכמתו להורדת הרוב הדרוש.

עלי קדם - קיבוץ מעגן 12.2017

האינסטינקט הראשון אומר להזדהות עם עובדי חברת 'טבע' שמפגינים ברחובות ושורפים צמיגים. לאבד מקום עבודה ופרנסה זו מכה קשה וכואבת. מדובר לא רק בכסף: לאדם עובד, אפילו בשכר נמוך, יש בשביל מה לקום בבוקר. העבודה יוצרת עבורו זהות וכבוד – בעיני עצמו, משפחתו, והסביבה החברתית. ההלם והחרדה ניכרים היטב בתגובות העובדים. כל מפוטר, כל מובטל – הוא טרגדיה.

אלא שלאחר ההזדהות הראשונית מתחילות התהיות. יורם שחר הזכיר לנו במאמר ב"הארץ" שעובדי 'טבע' בישראל לא הזילו דמעה כאשר החברה, אז בניהולם של שלמה ינאי ואלי הורוביץ, סגרה מפעל שלה בפוארטו ריקו הענייה ושלחה שם 550 עובדים לרחוב. לכך אפשר להוסיף: לא זכורה גם התגייסות שלהם – שבינת הזדהות, למשל - כשעובדים אחרים במשק עמדו בפני פיטורים, כמו עובדי פרי גליל ואחרים. יתכן שהסיבה היא שהם עובדים בחברה פרטית, ולא רצו להסתכן. בהיבט רחב יותר, הם קיבלו בהשלמה וברצון את שיטת השוק החופשי הידועה גם בשמה קפיטליזם. בשנים הטובות, הם היו מושא לקנאה: מקום עבודה יציב ומכובד, גאוות יחידה, ושכר נאה. באותן שנים הם לא מחו נגד שכר המיליונים של המנהלים הבכירים, שכר שהיה מבחינתם חלק מכללי המשחק. עכשיו למרבה הצער הגלגל התהפך. טבע היא חברה גלובלית, ונוהגת ככזו. וכך הביאו מנכ"ל, שעושה מה שבדרך כלל עושים במצבים שכאלה: פועל בדרך שלתפיסתו משרתת את בעלי המניות, חותך בהוצאות כלומר – מפטר עובדים. עכשיו, בשעת משבר, העיניים נשואות לממשלה. סליחה חברים, לא התבלבלתם? הרי הממשלה מתערבת רק במשטר המושמץ והמוקצה "סוציאליזם".

מי שהיה אמור לעצור את המירוץ של 'טבע' לתהום, ואת המגלומניה של מנהליה, הם חברי הדירקטוריון. אלא שהעובדות

ארוחת שישי עולה כיתה

האגף הצפוני של ח"א, שהפך למשחקה, מעסיק המוני ילדים באינטרקציה מדהימה, לא השקעתי בזה אגורה, הוא אומר. פשוט פרסמתי מודעה ואנשים הביאו משחקים מהבית, גם החינוך החברתי תרם את חלקו, ומכלום קיבלנו חדר יצירה. חדר האוכל מאיר את פניו מחדש, תרתי משמע, והוא לא סתם מבנה חשוך וזנוח באמצע הקיבוץ.

בהתייחס להבט הכלכלי, שהוא הקטע הקריטי, שעל פיו יקום או יפול דבר, אומר ישי שההוצאות העיקריות הן כח אדם ומזון. על מנת לחשב כמויות מזון אתה צריך היות מדוייק עד כמה שאפשר, כנייל בנושא עובדים, ולאט לאט אנחנו מדייקים את עצמנו יותר ויותר. הצוות הקבוע כולל את עאטף המנוסה, שהוא מנהל תפעולי מוכשר ומיומן, ומוחמד - שניהם נכס של ממש. קופאים אני מזמין בהתאם לצורך.

במקור אני בא מבית דתי, מגלה ישי, ולכן יש בי את השורשים המתחברים לאוירת הקיבוץ של היום; אבל ברור בעליל שמה שיקבע בסוף הצלחה או אי הצלחה הוא הפן הכלכלי ולכן צריך לכלכל את העסק כמו שצריך, בלא שיהווה מעמסה, המטרה לפי שעה היא להתאזן, ואולי בעתיד קצת להרוויח. זאת אחת הסיבות שהלכנו על שיטת 'קפיטריה', אבל לצידה אנחנו בוחנים גם חלופות נוספות, בדיוק כפי שבוחנים ספקי מזון חלופיים לאפיקים שאנחנו עבורם לקוח מאד משמעותי.

ישי, כשמו כן הוא, איש נעים הליכות וקשוב לכולם. "אני היום מרגיש באשדות יותר בבית מאי-פעם. בעבר כשהגעתי לעמק יזרעאל אמרתי לעצמי 'זה הבית'. עכשיו כשאני יורד מאלומות לכנרת ברור לי לגמרי שהבית זה כאן.

המשך בעמוד הבא

חדר האוכל נסגר לארוחות ערב שישי לפני כעשר שנים, בגלל סיבה כלכלית גרידא- עלות הארוחה עלתה בהרבה על הסכום שניתן היה לגבות, מאותם עשרות בודדות של סועדים שהתייצבו כבימים ימימה.

מקץ עשור, בא לשכונה בחור חדש יחסית ושמו **ישי יחיאלי** יתברך שמו, והחליט לנסות להקים מחדש את המוסד הזה, גם כצורך חברתי תרבותי, וגם כנסיון, אולי, להפוך את המוסד הזה לאטרקטיבי כלכלית. נכון לעכשיו בתום ארבעה ארועי 'ארוחת שישי', ניתן לקבוע שמספר הסועדים גדול משמעותית ממה ששיערו תחילה, ואם לתרגם זאת למספרים מוחלטים הרי שבשישי האחרון התייצב מספר שיא של 150 סועדים. ישי, שאחראי למהלך הזה, נוטל על כתפיו את מלוא האחריות ובכללה, ליווי מקרוב של שלושה חודשים של הרצה, מתרשם מאד מהאווירה. אנשים שחיפשו חברותא מגלים פתאום את שכנם יושב לצידם בשולחן (ישנה הקפדה יתרה על סידור השולחנות, ועל זיווג האוכלים על פי גילם ושיוכם החברתי ועל פי רוב זה מצליח, אומר ישי) הישיבה בצוותא עושה משהו ליחד שמאד חסר לנו, אומר ישי, שהוא עצמו מגיע אלינו ממושב 'שדה יעקב' שבעמק יזרעאל. אפילו הקידוש, שבעיני הוא מוטיב יהודי לכל דבר, עושה משהו לחילונים גמורים. מוצא חן בעיני שאנשים לא מסיימים לאכול ומיד רצים הביתה לטלוויזיה, אלא נשארים לשבת שעה ארוכה. זה כנראה מעיד על משהו. ישי, כהרגלו, לא מסתפק בקיים ושואף לקצת יותר, ואכן משבוע לשבוע רואים שיפורים ברמה הפרקטית.

לאור הצלחת הקונספט, כבר מסתכלים קדימה לעבר יעד נוסף, והוא ארוחת ערב חלבית ביום קבוע. פתחתי תיק ב'תנובה' וגם ישבתי עם המשגיח, לראות כיצד עושים את זה בפועל, משום שבהגדרה אנחנו מטבח בשרי. אולי בתחילה נעשה זאת בכלים חד פעמיים, ואם נראה שהעסק כלכלי, נבחון תוך כדי תנועה, השקעה ברכישת ציוד של קבע.

כבוד לאבוקדו

ארוחת שישי – סוף

אם פגשתם לאחרונה חקלאי ישראל מרוצה ומרוויח, תופעה נדירה בימינו אלה, סביר להניח שהוא מגדל אבוקדו, ורוב הסיכויים שהוא גם קיבוצניק. מאז הוכרז הפרי הירוק 'כסופר פוד' בעל ערכים תזונתיים מעולים, הביקושים לו עולים בעולם ב-20% מדי שנה. בימים אלה מתנהל מו"מ ליצוא אבוקדו בכמויות גדולות מישראל לסין.

עד שנות השמונים כיכב פרי ההדר הישראלי, שהיה הלהיט בחו"ל, ואחריו הפלפלים מהערבה. כעת האבוקדו הישראלי הוא המלך שנושא תג מחיר שיא באירופה ותופס 30 אחוז מהשוק האירופי. באירופה נמכר האבוקדו לא במשקל כמו אצלנו, אלא כבודדים והמחיר מרקיע ל-1.5-1 יורו ליחידה! בתוך פחות מעשור אירופה שילשה את הביקוש לפרי הירוק ויש עוד פוטנציאל עצום לעתיד. אם בארץ הצריכה לנפש היא כ-5 ק"כ לאדם, באנגליה, גרמניה וצרפת, הביקוש הוא שליש מזה.

65 אלף טון אבוקדו ייצאה ישראל השנה לאירופה ב-500 מיליון ₪, כאשר המגדלים לא מצליחים לעמוד בביקוש. 'אנחנו נוטעים כמו משוגעים' אומרים המגדלים, עד שנוצר מחסור בקרקע ושתילים. המרוויחים העיקריים הם 'גרנות' ארגון אזורי של 43 קיבוצים מהשרון עד הכרמל המחזיק בשליש מהמטעים אחריו מילואות של קיבוצי הגליל המערבי.

באשדות נכון להיום נטועים, בעיקר בסירין, כ-400 דונם אבוקדו, מחציתם נושאי פרי, ועוד היד נטויה.

נווית זומר ידיעות אחרונות

ומה אומר ציבור האוכלים?

לאחרונה חידש ישי יחיאלי ימינו כקדם

בפתיחת חדר האוכל לארוחת ליל שבת.

ניסיון נועז לאחר תקופת יובש ארוכה.

בשבוע שעבר החלטנו לחזור ולנסות והייתה לנו הנאה גדולה.

ישי חשב על הרבה פרטים,

חדר האוכל נראה חגיגי ומזמין, האוכל מעולה, אוירה נעימה,

בחלק הקטן שיחקו הילדים במשחקים שהוכנו למענם מראש,

אולי הגעגוע, אולי האוכל הטעים, אולי החברותא, אולי זה שלא התאמצתי לבשל,

ואולי כל התשובות נכונות.

זה היה ממש פינוק,

ממליצה לכם בחום,

ברכה פונדק

אבנרון

משבר המים

מתוך כתבה של ארז ויסמן – מנכ"ל ארגון עובדי המים,

שפורסמה בירחון הארגון בדצמבר 2017

אקוסטי. הוא בולם רעשים ומוריד את עוצמת הרעש.

♣ ערכו של עץ בוגר שקוטר גזעו כחצי מטר הוא כ-20,000 ₪.

♣ עץ בוגר בסמוך לנכס, מעלה את ערכו באחוזים רבים.

♣ עץ אחד יכול לשמש בית לעשרות ציפורים.

♣ העץ הוא חיק הטבע לכל מי שמתגורר בעיר, המחבר אותנו לעונות השנה עם פריחה ושלכת.

♣ מערכת שורשים של עץ בוגר עשויה להיות גורם ממתן באופן משמעותי מפני נזקי רעידות אדמה.

האוויר שאנו נושמים עובר כל הזמן תהליך של ניקוי על ידי העצים. העצים שומרים עלינו – מזרימים לנו חמצן, מסננים את האוויר ממתכות רעילות ומאבק, מקררים אותנו בקיץ, מייפים את הנוף, מספקים לנו תוצרת חקלאית טרייה, חוסמים את רעשי התנועה ומזכים אותנו בציוץ הציפורים. ואם זה ערכו של עץ אחד, צאו וחשבו כמה "שווה" לנו מטע שלם ותבינו כמה חשוב לכולנו לשמור על חקלאות ירוקה וצומחת.

אז לפני שנתחיל לייבש את עצמנו לדעת, חשוב להבין שיש מה לעשות. באמצעות תכנון נכון ויעיל של אופי הגינון הציבורי שול מערכות ההשקיה שלו, ניתן לחסוך עשרות אחוזים מצריכת המים ולפיכך גם מעלויות ההשקיה.

הביא לדפוס – אריק ראובני

בשבועות האחרונים עלה סוף סוף לכותרות הראשיות הנושא עליו אנו מדברים כבר זמן ארוך מאוד - **משבר המים** העושה קאמבק והוא שוב כאן.

מדינת ישראל עומדת בעיצומה של שנת בצורת חמישית ברציפות ולא רק שהמחסור במים מורגש היטב בכל הארץ ובעיקר בצפונה, אלא שהוא סוף סוף מדאיג באמת (וכרגיל, באיחור משמעותי) את קובעי המדיניות ומקבלי ההחלטות.

לא מעט כתבות וידיעות שפורסמו לאחרונה, הביאו את סיפורים של החקלאים הנאלצים לייבש שטחים מעובדים בשל המחסור במים להשקיה והמחיר הגבוה עבור המים הקיימים.

כעת אנו מתקדמים בצעד מהיר לשלב קיצוץ מכסות המים לגינון הציבורי ברשויות המקומיות.

עבור החקלאים ייבוש מטע הוא צעד קשה וכואב עד מאוד. עבור כלל אזרחי המדינה, ייבוש גינות ציבוריות יפגע באיכות החיים והסביבה ובחיי הקהילה.

במיוחד עכשיו, חשוב שנדע כולנו מה המשמעות של עץ אחד בודד לאיכות החיים שלנו:

♣ עץ אחד יכול לספוג בשנה 20 ק"ג אבק ו"לבלוע" 80 ק"ג תרחיפים שמכילים מתכות רעילות ככספית, ליתיום, עופרת וכדומה.

♣ עץ אחד מנקה, מסנן ומטהר 100.000 מ"ק אויר מזוהם, מייצר 700 ק"ג חמצן, וקולט 20 טון פחמן דו חמצני.

♣ חלק מהחמצן באוויר שאנחנו נושמים מיוצר ע"י הצמחים - אין בעולם מקור חמצן אחר. ללא עצים וצמחים לא היינו יכולים לנשום.

♣ עץ אחד מוריד בקיץ את הטמפרטורה בסביבתו עד 4 מעלות.

♣ עץ אחד בקרבת הבית דומה לקיר

פתיחת הברכה בקיץ 2018

לגבי הצד התפעולי של הברכה: כפי שאמרתי בשנה שעברה: אנשי ההרחבה שירצו לקנות מנוי בסך 1200 ש"ח - תקנון הברכה של הקיבוץ יחול גם עליהם, ללא תוספות וללא השמטות.

בנוסף, אני תופסת את תפקידם של חברי מועצת קהילה כמי שמבינים וחשים את רגשות הציבור, בנוסף על מחויבותם לשמור על תקציב הקהילה. אני מצפה מהם לקדם מאד את נושא הברכה ולא להרפות.

'בית איל' כמה נתונים:

אם תגיעו ליבית איל' לכניסה חד-פעמית תשלמו על כל נפש חמישים וחמישה שקלים. אם תקנו כרטיסיה כדי להוזיל את המחיר – היא תעלה לכם 500 שקל לחמישים כניסות. אם תרצו להוזיל עוד את מחיר הכניסה ניתן לקנות כרטיסיה ב- 800 שח הנותנת 100 כניסות. תוקף הכרטיסיה לשנה בלבד גם אם לא השתמשת. צריך לדעת שהברכה בבית איל היא ברכה ציבורית, על כל המשתמע מכך.

אנא עיזרו לקדם את הנושא.

שבת שלום,

שרה בארי

ינואר כבר הגיע והחלטות בנושא הברכה לקיץ 2018 מתמהמהות.

יונתן אלטר נתן בעלון הקיבוץ נתונים על מספר משתמשי הברכה, אך לא צייר תמונה שלמה הלוקחת בחשבון פרמטרים נוספים. כדוגמה – לחברים בני שבעים ושמונים - יש בנים ובנות, חתנים וכלות, נכדים ונכדות, חלקם נמצאים באשדות, חלקם באים בקיץ בשבתות לביקורים ומשתמשים בברכה.

יונתן כתב כי כל חבר משלם 1,250 ש"ח, בעוד שההשתתפות העצמית היא 600 ש"ח לחבר. לזוג – 1,200, לחברים בודדים - 600 שח. בפריסה שנתית מדובר על כ-50 ש"ח לחודש. אם היה רצון להוכיח לחברים שלא צריך בריכה - זה נכון גם לגבי תרבות, כי בני השבעים והשמונים לא באים לערבי תרבות בהמוניהם, לחלקם אין גם ילדים באשדות ולחלקם גם אין נכדים במערכת החינוך החברתי; ובכל זאת חלק ניכר ממיסי הקהילה מופנה לחינוך החברתי, כך שהנימוקים הסמויים למה לא בריכה בעיניו של יונתן תמוהים.

קשה מאד לדבר על החיוניות של הברכה כאשר הטמפרטורות בחוץ קרירות ונעימות. בקלות רבה אפשר לדבר על נחיצות הברכה בחודש מאי כאשר המעלות מטפסות ל-40-35.

בשנה שעברה 'נמרחו' ההחלטות בנושא הברכה עד חודש מאי ואז השיתו עלינו 65 שקלים לחודש.

בעיני, יש להחליט בחודש ינואר, ממש עכשיו - שתי החלטות חשובות ולהביא אותן להצבעה:

האחת - שתהיה ברכה השנה בתפעול הקיבוץ בחדשים - יוני יולי אוגוסט ואולי מחצית ספטמבר (אולי רק שבתות).

השניה - השתתפות עצמית שלנו בסך 50 שקלים מחודש מינואר ואילך.

הנדון: מפגע תברואתי

התכתבות של חברה ומזכיר עם המועצה האזורית

הגם שרשויות מקומיות אחרות שוטפות פעם אחת בשנה או אינן עושות זאת כלל, ומשאירות זאת לתושבים או ליישובים. אנו רואים בזה חלק מהשירות שלנו לתושב ושמחים בכך. אכן, בשנת 2017 ביצעה המועצה, באמצעות אגף שפ"ע כ- 6 סבבים של שטיפת כל פחי האשפה במועצה. יתרה מזאת, לשנת 2018, החלטנו להעלות את התדירות ולצורך כך תכננו ותקצבנו **10 סבבי שטיפה (תוספת של קרוב 50%)**.

אתם בוודאי זוכרים שטרם כניסתו של עידן לתפקיד ראש המועצה כלל לא בוצעה שטיפת פחים על ידי המועצה, כך שמבחינת התושבים, מאז כניסתו לתפקיד, ישנו שינוי ושיפור משמעותי בתחום, ואנו מקווים שזה אף יילך ויעמיק.

נשמח אם תביא את תוכן תשובתי זו לידיעת כלל התושבים.

בברכה,

מיה ונטורה
עוזרת אישית לראש המועצה
050-5222349
04-6757622
mayav@j-v.org.il | www.j-v.org.il

משהו לא מסתדר לי עם התשובה הזו, אני זוכר שהייתה שטיפת פחים גם בתקופת ראש המועצה הקודם. אני עונה למיה.

מיה בוקר טוב
להגיד שטרם כניסתו של עידן לא הייתה שטיפת פחים בכלל זה לא נכון. אני זוכר בחור שהיה עובר בטרקטור את כל היישובים, אח"כ היה צוות שעבד עם רכב. כל השנים שאני זוכר הייתה שטיפת פחים כפעם בחודש
יונתן – מזכיר

מיה מייד עונה

יונתן שלום,

אז בוא נדייק, אתה זוכר נכון, יחד עם זה, בשנתיים שקדמו לכניסתו של עידן לתפקיד ביטלה המועצה את התקציב לשטיפות הפחים ואף הגיעה לבית משפט עם

סוף בעמוד הבא

חברת קיבוץ שלחה לי מכתב,

בוקר טוב

הנדון: **תחזוקת פחי האשפה**

פעמיים בשבוע מרוקנים את פחי האשפה, אבל מעבר לכך, גם אחרי שמרוקנים, הפחים נותרים מצחינים, מזוהמים ומלאי זבובונים הנמשכים לזבל התוסס בפח.

רמת ההיגיינה מאד לקויה, לפני שאני משליכה אשפה למיכל אני ממש סותמת את האף. מקווה שיש מה לעשות, כי צריך לשפר מאד את המפגע התברואתי הזה.

המכתב הופנה לאגף שפ"ע במועצה:

תשובתו של רענן לא אחרה לבוא, עוד באותו היום הוא ענה

שלום,

לצערי תקציב שטיפת פחי האשפה נגמר. שטיפת פחי האשפה תתחדש בחודשים מרץ-אפריל 2018.

רענן סרי / מנהל פד"ס
מועצה אזורית אשדות יעקב

כמי שמכותב למכתב אני מייד כותב לעידן ראש המועצה האזורית עמק הירדן:

עידן בוקר טוב!

ראה תשובת רענן לפניית חברת הקיבוץ התשובה הזאת, כמובן, לא מקובלת עלינו היות אינה הגיינית ואינה הגיונית ואינה בריאותית

לטיפולך המסור אודה בברכה יונתן אלטר מזכיר קיבוץ אשדות יעקב איחוד

לא עוברות כמה שעות ואני מקבל תשובה מהמועצה האזורית
יונתן שלום רב, תודה על פנייתך. המועצה שלנו יוזמת שטיפת פחי אשפה ביישובים,

מפגע תברואתי – סוף

כפיפה אדירה של שכבות לכיוון מזרח ויצר צוקים ומדרגות סלע מרהיבות. בחגווי הסלעים מסתתרים עשרות מיני צמחים נדירים יותר ופחות. הטיול בנחל קניוני מרהיב עם פריחה מהממת (מה יפרח? תלוי... רקפות כלניות צבעונים נרקיסים ועוד) מסלול הליכה כ-4 שעות עם טיפוס על סלעים גדולים, כיף, לא קשה אבל מאד יפה. עולים בסולמות ויש גם יתדות. הפסקות למנוחה ותצפית.

לסיום ארוחת צהרים: בחיק הטבע החוגג-בחנין מוצל וירוק, ליד המכוניות.

ציד לטיול: קודם כל לעיין במזג האויר ולהתלבש בהתאם. **נעלי הליכה**, כובע, ארוחת בוקר וצהרים

קושי המסלול: ילדים קטנים וגדולים יהנו מאד, קטנטנים צריכים עזרה בסולמות ובמעברים. אין מים בנחלים.

התכנית כפופה: יתכנו שינויים ואלתורים לפי גודל הקבוצה ושעת היציאה.

עלות למשפחה לטיול - 70 ש"ח .

ניתן להירשם דרך הודעת סמס או להתקשר לאתרי דוד בטלפון 0507469159 עד לתאריך 15/1/2018 **בלבד !**

משפחה שתירשם ותבטל הרשמה לאחר תאריך 15/1/2018 תחוייב בדמי ביטול - 70 ש"ח .

השוטף הקבוע שלה בגין ביטול זה. באותם שנים, הצליח אגף שפ"ע לבצע בקושי סבב אחד בשנה. לגבי 2018 מקווה שנצליח לעשות את מה שכתבתי אליך במייל הקודם

בברכה,

מיה ונטורה

עוזרת אישית לראש המועצה

סיכום שלי של האירוע

יש עם מי לדבר.

יש ניסיון רצוף של המועצה האזורית לשפר את השירות לתושב.

יונתן אלתר

תרבות אשדות איחוד

פיראן תלכיד – נחלי בקעת הירדן

אשדות טיול משפחות - 20.1.2018

טיול משפחות המשלב ואדיות ונקיקים עם פריחה של חורף, טיפוס בסולמות ותצפית נהדרת לבקעה.

תכנית

נפתח בתצפית על הפרוייקט המדהים הקרוי אגירה שאובה כוכב הירדן.

נבקר בעין סוכות – ממעיינות שולי הבקעה הנסתרים, שמורת חמד והזדמנות לקפה.

ניסע לבקעת הירדן

מסלול רגלי בקניוני נחל פיראן ותלכיד. שולי ספר השומרון הינם צוקי גיר קשה מתקופת האיאוקן אשר הבקע גרם להם

לאיזו מועצה אנחנו משתייכים?

אנחנו אמנם הקבוץ הדרומי ביותר של המועצה האזורית עמק הירדן, אבל עוד לא עברנו ל"עמק המעיינות" לפי מיטב ידיעתנו; או שמא אני טועה, ונוכל להתענג על הטבות משתי מועצות אזוריות...

אשמח לקבל הבהרות בנושא, וביחוד את תיקון מה שמצטייר כעוול ששוב נעשה לנו.

והעיקר שהגשמים ימשכו, לטובת הכנרת והנחלים המובילים אליה את מימיהם, ולטובת השדות בכל העמקים, הגליל והגולן.

שבת שלום ומבורך לכולם.

עמליה דיין בת-ארי

@@@@@@@@@@@@@@@@

תגובת דובר המועצה עמי כברי:

זו תשובת הגורמים הפועלים כדי לשנות את המצב:

לצערנו הרב ישנה בעיה ביורוקרטית של אפיון התחנה באשדות כתחנת 'מוצא' ולכן הקו לא יוצא משם.

אנו מודעים לבעייתיות שעניין זה יוצר ועושים מאמצים רבים מול משרד התחבורה על מנת לשנות את המצב.

בתשובה לשאלת עורך העלון מי הם הגורמים הפועלים ומה הבעיה הביורוקרטית בגינה יש קושי השיב כברי שמשרד התחבורה צריך לאשר על פי קריטריונים שלהם כמו מפרץ חניה, מקום מנוחה לנהג וכל מיני.

לפעמים בתוך תאי הדואר שלנו ולפעמים על הספסל שעל ידם מונחים כל מיני ניירות של פרסומים. לאחרונה היתה שם חוברת קטנה שקרצה לי, על שיפור התחבורה הציבורית בגליל, בעמק החולה ובעמק הירדן ....

כבר בדף הפותח נכתב שהדבר נעשה בשיתוף של האחראים על התחבורה הציבורית ועל דעת ראשי המועצות של האזורים המדוברים... דפדפתי והגעתי לצמד הדפים האחרון ושם התברר לי שהאוטובוסים שיקחו אותנו ל"פוריה" ולמרכז "ביג", יתחילו ויסיימו את מסעם באפיקים. למה ??? איפה אשדות יעקב האיחוד והמאוחד? האם אנחנו לא משתייכים למועצה האזורית של עמק הירדן? תהיתי; ואז כבמטה קסם, נזכרתי שלפני המון שנים כאשר הוחלט לעשות את שביל האופניים המבורך, הוא משום-מה לא הגיע עד אשדות האיחוד. כבר אז נבצר הדבר מבינתי.

עמוס גל ז"ל כתב על כך בעלון אשדות ואולי גם לראש המועצה דאז, זאב שור ולוולה ובעקבות התערבותו של זה, המצב תוקן והמשיכו לסלול את השביל מצידו המזרחי של כביש 90 עד לאשדות אחוד. היתכן, תהיתי, שראש המועצה הנוכחי, שהוא בשר מבשרה של אשדות, לא היה באותה ישיבה מדוברת עם נציגי התחבורה הציבורית וראשי המועצות המדוברות, כאשר החליטו הללו שהאוטובוס יגיע רק עד אפיקים?

האם מתקבל על הדעת שנשחב את סל הקניות שקנינו ב"ביג", או חלילה אחרי שסיימנו בדיקה ב"פוריה", עד אפיקים, ומשם נכתת רגלינו עד לאשדות? או שיסדרו לנו עוד הסעה מאפיקים לאשדות? האבסורד זועק לשמים.

לי זה נשמע מוזר מאוד, ואני מקווה מאד, לטובת אלו שעדיין אין להם רכב פרטי, או אפילו כאלה שבאמת רוצים להמעיט את "זיהום האויר", שהטעות תתוקן במהרה והאוטובוס ישלים את מסלולו עד אשדות יעקב אחוד, שהכניסה אליה היא ארוכה יותר מאשר אפיקים, השוכנת ממש על אם הדרך.

הספרייה, המרפסת ויופיים של ספרים

לחלונות, קילוף עור הקירות המסתיר את הקמטים.

לפי החוק, עד שלא יהיה שינוי, המרפסת עדיין שייכת לספרייה. ולכן אי אפשר למנוע מהספרים להיות מוצגים. יחד עם זה אני בהחלט מבינה שיש לשפר את המראה.

לפי מושגי היופי שלי, אין יפה מקיר ספרים לקבל את פני הבאים לאולם. ו"עמוד הדעת" המקבל את פני הבאים לספרייה (האטרקציה המצולמת ביותר ע"י הקבוצות של חגי ברון, ראובן ב"ק ויובל שרון) גם עליו תבוא יד הפורת.

ועכשיו הקריאה !!!

מי אשר לבו ועיניו עם יופיו הפנימי והחיצוני של הספר יאסף אל הדגל ויגיד את דברו. אין צורך בהפגנות. זוהי הזדמנות להשפיע, כל קול קובע.

יחד עם זה, תמיד, שצרות כאלה יהיו הצרות שלנו

ושתהה שנת הגויים (האזרחית) הבאה עלינו - כולה לטובה !!!

באהבה, בשם הספרייה ברוריה

חדר המוזיקה (האולם הצמוד לספרייה) עבר בשנה האחרונה לאחריות "נהרא". הם מנהלים את ה"משתמשים" באולם. הם דואגים לנקיון והם מקבלים את השכר עבור השימוש ובעיקר, כמובן וכראוי, הם המשתמשים העיקריים.

אכן, האולם נראה כמו הגיל שלו. ולא תמיד מתאים לארח בו קבוצות שונות. מצד שני, אין כאב-לב אם יש כתם על הקיר היפה, סימני נעלים וידיים על רהיטים או על וילונות מפוארים, מה שמאפשר לקחת מהמשתמשים מחירים נמוכים וכל הבא ברוך הבא. יש לציין שבכל השנים שהספרייה "שלטה" באולם הנ"ל, **יונתן אלתר** כנציג "נהרא", עשה ככל יכולתו ועל חשבון "נהרא", ליפות אותו עם תמונות, וילונות יד שניה, לפעמים סיוד ואפילו מזגנים ראויים.

ועכשיו: מהפך.

"נהרא" החליטו לעשות מעשה – מתיחת פנים עמוקה לאולם הנ"ל. אכן מעשה ראוי. אלא שאליה וקוץ בה: מרפסת הספרייה שהיתה עד עכשיו מקום לתצוגת ספרים שחברות וחברים שהוציאו ספרים מביתם או מבית משפחתם מכל רחבי הארץ, הביאום למרפסת המופלאה הזאת שהכילה את אוצרות הספרות למיניה וכל אחד – מהקיבוץ מהארץ ומהעולם, שמח לקחת על פי ליבו ובלי לגעת בכיסו, ספרים כאוות נפשה ונפשו.

וכאן הדרמה:

הקיר הפונה מערבה אל פני האומה, יעבור גם הוא קוסמטיקה רצינית והפנים המאופרים הללו, על פי המשפצים, לא יוכלו לשאת את מראה הספרים המוצגים לאורכו. הכונניות עמוסות הספרים, יסתירו את הריסים הצבועים, את הבוטוקס שעשו

סיכום ביניים

עדיין בבניה ולא ברור מתי ייפתח, אם בכלל. באדיסון אומרים שלא לפני אמצע 2018. בית קפה ומסעדה 'יוק' למעט 'חומס אליהו' שנפתח השנה.

- הסדרת הגישה לפארק אדיסון מדרום – באחריות מע"צ נמצא בשלבי תכנון

- 'מרכז החדשנות' הכולל את צמח מפעלים, מכללת כנרת ומועצה אזורית עמק הירדן, יתחיל להכניס גופים מטעמו למתחם אדיסון, אמר עידן. הדבר אכן קורה אם כי בצעדים מאד איטיים.

- תחזית גידול - עמק הירדן יגדל מ- 15 ל- 20,000 נפש. עוד חזון למועד

- מים לחקלאות – למרות רצף שנות הבצורת, אומר עידן, אין לנו בעיית מים לחקלאות. הבעיה העיקרית היא המלחת מי הכנרת ולזה אין פתרון כרגע. בעקבות הבצורת הנוכחית- צפו להפתעות

- פיתוח נופי - הירדן הדרומי מסכר אלומות ועד מנחמיה יהפוך לפארק לאומי (שמורת טבע) שיסגר לכניסת כלי רכב. בהמשך יוקם חניון לילה מסודר עם גדרות שערים ומחסומים בדומה לפארק המעיינות. רכב חשמלי יורשה לנוע לאורך הנחל בשני צדדיו. הוקמה מנהלת בשיתוף קק"ל מועצת עמק הירדן, רשות הטבע

המשך בעמוד הבא

בחודש אפריל 2017 אירח מועדון 'פעמיים כי טוב' את ראש המועצה שלנו עידן גרינבאום לשיחה בנושאי דיומא. בשיחה זו תאר עידן את התכניות שעל הפרק, את ההתלבטויות המלוות אותו בצמתי ההחלטה השונים, ולעיתים אף נקב בלוחות זמנים. עם סיום 2017 אנו בודקים מה מן הדברים בוצע, ומה לצערנו נדחה או שלא נעשה כלל.

תעבורה

- כיכר המושבה כנרת לכיוון פוריה תסתיים עד אמצע 2017, ציין עידן - בדקנו לפני ימים אחדים. הכיכר טרם הוקמה ואין בשטח סימנים שזה עומד לקרות בקרוב.

- 'כיכרות בצומת אפיקים וצומת שער הגולן מסדה - יוסדרו על ידי נתיבי ישראל ולקראת סוף 2017 יעמדו על מכונן'. הבטיח עידן. לאחרונה הוצבו שלטים המבשרים שבקרוב תוקמנה הכיכרות הנ"ל, אך הביצוע טרם החל.

- כביש 90 מצמח דרומה משובש בבורות ומהמורות התלוננו חברים - מע"צ טיפלה והנושא בא על פתרונו לשביעות רצון כולנו.

- תאורה בכביש 90 בעמק הירדן - מע"צ לא מאירה כבישים בינעירוניים אלא צמתים בלבד.

- אין מעבר חציה על כביש 90 בצומת הכניסה לאשדות איחוד. הדבר אסור על פי חוק משום שמסכן את הולכי רגל.

מתחם אדיסון

- 'בקרוב', הבטיח עידן ייפתח במתחם סופרמרקט על שטח של 1000 מ"ר במחירים תחרותיים שבעה ימים בשבוע, וכן מסעדה ובית קפה. יפסיקו לפשוט את עורנו בצמח' הסביר עידן. נכון להיום הסופרמרקט

סיכום ביניים - המשך

- **מרפאה - ובית סיעודי - מקדמים** הקמת בית סיעודי אזורי במתחם אגודת המים הישן ליד המרפאה. הבחינה הכלכלית מראה היתכנות להקמת הפרוייקט כאשר התנאי לכך הוא שאנחנו, קרי עמק הירדן, נהיה הבעלים. **הנושא עדיין נבחן.**
- **בדקתי עם קופ"ח מאוחדת פתיחת** סניף שלהם במתחם צמח על בסיס של 1000 מטופלים לפחות. התשובה שלנו לא היתה חד-משמעית ולכן מאוחדת ירדו מזה.
- **בודקים הקמת מכון פיזיותרפיה** ב'בית אילי- עדיין בבדיקה.
- **'ביתנו'- צר מלהכיל את הקהל הרב** הצובא על פתחיו כולל אנשי צפון הכנרת. העמותה מציעה להשקיע במתחם הנוכחי סכום של כ- 15 מיליון ₪. עידן מציע למצוא מקום ראוי באחד הבתים הקיימים שאינם מנוצלים דיים, למשל 'בית יד לבנים'. יצירתיות תחסוך לנו השקעה כבדה, אומר עידן. **לא ידוע לנו על התקדמות כלשהי.**

אבנרון

והגנים ורשות ניקוז כנרת שאחראית לכל המתחם מדגניה ועד אשדות. **לא רואים בשטח סימנים שזה קורה.**

- **נקיון הירדן - עד סוף הקיץ יגיע** טיהור המים בירדן לדרגה שלישונית, ציין עידן. אמנם לא לרחצה, אבל מותר יהיה להשקות בהם שדות. נכון להיום טיהור המים עומד על רמה שניונית בלבד וגם אין סימנים להקמת מתקן ההתפלה שאמור לטפל במי המוביל המלוח. בשל הפרש הגובה בין הכנרת לאפיק הירדן, מי הכנרת מועברים לירדן באמצעות משאבות. 'מתקן ההשבה' לשימוש במים המטוהרים להשקיית שדות 'תקוע' כבר שנים בשל העדר תקציב להשלמתו.

- **פחי אשפה עם פתיחה ביד במקום** ברגל - לא ניתנה תשובה.

- **נהריים - אסרתי על האשדותים** לגבות כסף עבור הסיורים בשביל הסכרים ('שביל שאולי'), אמר עידן, 'וזאת עד שהנושא יוסדר מול הבעלים שהיא חברת החשמל'. **הנושא הוסדר משפטית מול חברת החשמל והיום רשאית אשדות לגבות סכום מינימלי (10 ₪ לאדם) עבור סיורים כאלה.**

- **בית גבריאל - (בעקבות שאלת עמוס** גל ז"ל). מבוצע שידרוג משמעותי של הבית באמצעות 'קרן שרובר' והמועצה. בהנחיית אדריכל חברת 'סינמה סיטי' אנחנו הולכים להקמת שני בתי קולנוע נוספים שיוקמו בפטיו שבין שני האולמות הקיימים בתכולה של כ-70 מקומות כ"א. בעוד כשנה וחצי (שנה מהיום- א.ר) יעבור המתחם מתיחת פנים מוחלטת. **נחייה ונראה.**

מי ומה באשדות

לרגע חשבתי שמדובר בעוד יצור אשר 'חוק' החתולי מיטיב עימו, עד שהבחנתי שמדובר בכלל בארנבת שהתבייתה לה בין בתי השכונה המערבית, ונוהגת בזמנה החופשי לעשב את הגינות הפרטיות...

השדות מלאים יבול. במקרה הזה בצל יבש, שבשל הרטיבות מתחזה לבצל ירוק ומזכיר מאד את צמח השום שנמצא בשכנותו. 'ראש כרוב' היתה בזמני מילת גנאי עסיסית למה שקרוי היום בשפה העממית 'דפוק'. כאשר אני רואה את ראשי הכרוב היפים שבשדה מדרום למשק, אין לי אלא להתנצל בפניהם על הדימוי הנורא שנוצר להם בתקופתי.

בנות צהובות כמו אלה, קשה מאד למצוא במטעים, וחבל שתם לקנות בכל-בו, אז הולכים לעדוי והוא דואג שתצא מרוצה.

'איפשהו בשבילי הקיבוץ אבד לי שעון סוויטצ' שאני מאד קשור אליו, כתב מזכירנו באתר הקהילה במהלך שבוע החנוכה, 'שעון דק עם רצועה שחורה. אפשר להביא למזכירות או לשים בתא הדואר שלי. מובטח פרס למוצא הישר'. דקות אחדות לאחר שהתפרסמה המודעה, קיבל המזכיר טלפון מהמוצא הישר, והאבידה הושבה לבעליה. נראה לי שיקהילנטי הוא כלי חשוב לקהילה, היתה מסקנתו המיידית של מזכירנו.

סוגית הבתים 22, 25 אינה יורדת מסדר היום. גם לאחר שמומחים קבעו שהבתים הנ"ל לא יעמדו ברעידת אדמה בינונית ומעלה, התבשר הציבור שהם פנויים לשיוך. היה מי שהזכיר למזכיר, שלאחר ערעורן של המשפחות במועצת קהילה, עמד הנושא להגיע לאסיפה, אך ברגע האחרון, שעה שרבים כבר יושבים באולם, התקבלה הודעה שהנושא לא יעלה לדיון, בנימוק שאחת המשפחות המערערות שוהה בחו"ל. לצערי, קובע חבר, הייתה כאן כניעה לקבוצת לחץ צעקנית שבמקרה גם חברה במזכירות... וגם סוגיית הבריכה - חבית ללא תחתית תרתי משמע - נותרה שנויה במחלוקת בין אלה המוכנים להתפשר על בריכת 'בית איל', למרות ששמועות אומרות ר"ל שהיא 'נגועה בטבריינים' לבין אלה הגורסים שבריכה באיחוד היא 'תנאי בל יעבור' ולא משנה עם אתה שם או לא שם, אתה תמיד שותף.

'די לרמוס מוסר' נכתב כנראה בהשראת הקמפיין me too גם אני'

מי ומה – סוף

הרגל הופך לטבע / חוה אלברשטין

שמור את נפשי מן ההרגל,
להתלונן הרבה.
זה לא מועיל, זה לא עוזר,
ומתמכרים לזה.

מי שעטוף ומרופד
בכאבים שלו,
הוא נהיה אדיש וקר,
לנעשה סביבו.

הרגל הופך לטבע,
וטבע קשה לשנות.
אבל בדרך קבע,
יש לנסות.

תן לי ללמוד מטעויות,
ולהמשיך לטעות.
תן לי לשכוח לקחים,
ולהמשיך ללמוד.

שמור אותי מן הנצחונות,
זה בור ללא תחתית.
תן לי את הסגולה לחיות,
בלי לבקש תכלית.

תן לי למצוא בכל אחד,
מה שיקר וטוב.
ולהגיד לו זאת מיד,
לא לחכות לסוף.

תן לי לומר גם לעצמי
איזו מילה טובה.
ולהבין שגם אני,
חלק מהתשובה.

הרגל הופך לטבע,
וטבע קשה לשנות.
אבל בדרך קבע,
יש לנסות.

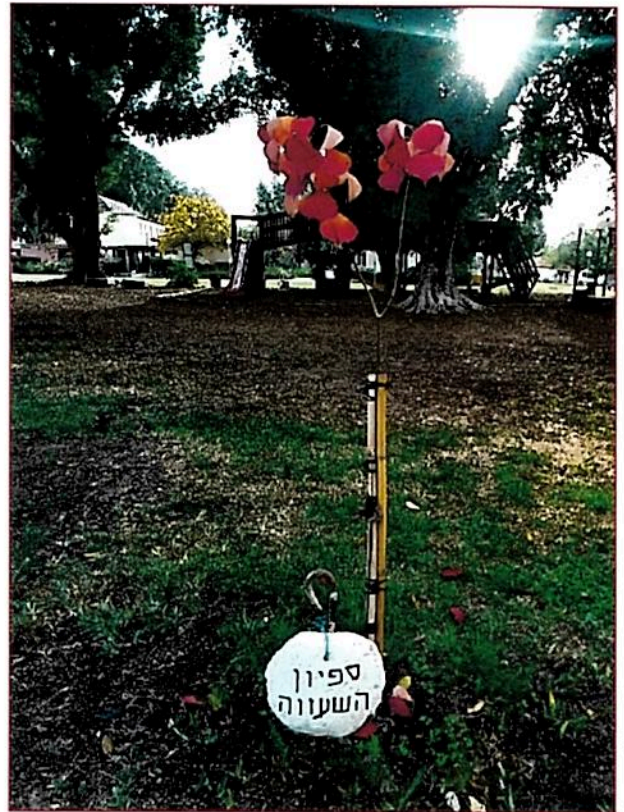
לא לחפש תמיד הסבר,
פשר או כוונה,
וכשצריך יש לוותר,
אך לא להיכנע.

עלון 1506

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ואיור – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

באת life!

ואיך הינו יודעים שהעץ עול הימים הזה,
קרוי 'ספיון השעווה' אלמלא אברהמיק חזן
הטביע בו את חותמו...

והתירס הלה, שבינתיים כבר נקצר, הקפיץ
את הגזרה, והלחיץ את צה"ל..

